

JC 2017 37

04/01/2018

Endelige retningslinjer

De fælles retningslinjer i henhold til artikel 17 og 18, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849 om lempede og skærpede kundekendskabskrav og de faktorer, kredit- og finansieringsinstitutter bør overveje, når de vurderer risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med de enkelte forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner

Retningslinjer for risikofaktorer

Efterlevels- og indberetningspligt

Status for disse fælles retningslinjer

Dette dokument indeholder fælles retningslinjer udstedt i medfør af artikel 16 og artikel 56, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, forordning (EU) nr. 1094/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) – "ESA-forordningerne". I henhold til ESA-forordningernes artikel 16, stk. 3, skal de kompetente myndigheder og finansielle institutioner bestræbe sig på bedst muligt at efterleve disse retningslinjer.

Retningslinjerne beskriver ESA'ernes syn på passende tilsynspraksis inden for det europæiske finanstillsynssystem eller på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. Kompetente myndigheder, som er omfattet af de fælles retningslinjer, bør efterleve disse ved at indarbejde dem i deres tilsynspraksis på passende måde (f.eks. ved at ændre deres lovgivning eller tilsynsprocesser), også hvor de fælles retningslinjer primært er rettet mod institutter.

Indberetningspligt

I henhold til ESA-forordningernes artikel 16, stk. 3, skal de kompetente myndigheder underrette den relevante ESA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse fælles retningslinjer, eller angive en begrundelse for eventuel manglende efterlevelse [*senest to måneder efter offentliggørelsen af alle oversættelser på ESA'ernes hjemmeside – 05/03/2018*]. Hvis den relevante ESA ikke er blevet underrettet inden denne dato, anser den de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger fremsendes til [compliance@eba.europa.eu, compliance@eiopa.europa.eu og compliance@esma.europa.eu] med referencen "JC/GL/2017/37". En skabelon til brug ved underretning findes på ESA'ernes hjemmesider. Underretninger fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder.

Underretninger offentliggøres på ESA'ernes hjemmesider i henhold til artikel 16, stk. 3.

Afsnit I – Emne, anvendelsesområde og definitioner

Emne

1. I disse retningslinjer fastsættes de faktorer, selskaber bør overveje, når de vurderer risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (ML/TF) i forbindelse med forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner. Det fastsættes ligeledes, hvordan selskaber bør justere omfanget af deres kundekendingsprocedurer på en måde, der står i et rimeligt forhold til den ML/TF-risiko, de har afdækket.
2. I disse retningslinjer er der fokus på risikovurderinger af de enkelte forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner, men selskaber kan ligeledes anvende disse retningslinjer med de fornødne ændringer ved vurdering af ML/TF-risikoen for hele virksomheden i henhold til artikel 8 i direktiv (EU) 2015/849.
3. De faktorer og foranstaltninger, der er beskrevet i disse retningslinjer, er ikke udtømmende, og selskaber bør tage andre relevante faktorer og foranstaltninger i betragtning.

Anvendelsesområde

4. Disse retningslinjer er rettet til kredit- og finansieringsinstitutter som defineret i artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv (EU) 2015/849 og til kompetente myndigheder, der fører tilsyn med disse selskabers overholdelse af deres forpligtelser til at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (AML/CFT).
5. De kompetente myndigheder bør anvende disse retningslinjer ved vurderingen af, hvorvidt selskabernes risikovurderinger og AML/CFT-politikker og -procedurer er tilstrækkelige.
6. De kompetente myndigheder bør ligeledes overveje, i hvilket omfang disse retningslinjer kan anvendes ved vurderingen af ML/TF-risikoen relateret til deres sektor, hvilket indgår i den risikobaserede tilgang til tilsyn. ESA'erne har udstedt retningslinjer for risikobaseret tilsyn i henhold til artikel 48, stk. 10, i direktiv (EU) 2015/849.
7. Retningslinjerne omfatter ikke overholdelse af de europæiske sanktionsordninger i den finansielle sektor.

Definitioner

8. I disse retningslinjer finder følgende definitioner anvendelse:

- "kompetente myndigheder": de myndigheder, der har ansvaret for at sikre, at selskaber overholder kravene i direktiv (EU) 2015/849 som omsat i national lovgivning¹
- "selskaber": kredit- og finansieringsinstitutter som defineret i artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv (EU) 2015/849.
- "jurisdiktioner, som er forbundet med en højere ML/TF-risiko": lande, der udgør en højere ML/TF-risiko baseret på en vurdering af de risikofaktorer, der er fastsat i afsnit II i disse retningslinjer. Denne definition omfatter, men er ikke begrænset til, "højrisikotredjelande", der er identificeret som lande, der har strategiske mangler i deres AML/CFT-ordninger, som udgør betydelige trusler mod Den Europæiske Unions finansielle system (artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849).
- "lejlighedsvis transaktion": en transaktion, som ikke foretages som led i en forretningsforbindelse som defineret i artikel 3, stk. 13, i direktiv (EU) 2015/849.
- "klientkonto": en bankkonto, der er oprettet af en kunde, f.eks. en advokat eller notar, til opbevaring af deres klients penge. Klienternes penge samles, men klienterne kan ikke give banken direkte instrukser om at foretage transaktioner.
- "risiko": sandsynligheden for, at hvidvask af penge (ML) og finansiering af terrorisme (TF) finder sted, og virkningerne heraf. Ved risiko forstås den iboende risiko, dvs. risikoniveauet før begrænsning. Det omfatter ikke den resterende risiko, dvs. risikoniveauet efter begrænsende foranstaltninger.
- "risikofaktorer": variabler, som enten alene eller i kombination kan øge eller mindske ML/TF-risikoen i forbindelse med en enkelt forretningsforbindelse eller lejlighedsvis transaktion.
- "risikobaseret tilgang": en tilgang, hvorved kompetente myndigheder og selskaber afdækker, vurderer og forstår de ML/TF-risici, selskaber er eksponeret for, og træffer de AML/CFT-foranstaltninger, som står i forhold til de pågældende risici.
- "indtægtskilder": oprindelsen af de midler, der er omfattet af en forretningsforbindelse eller lejlighedsvis transaktion. Det omfatter både den aktivitet, der har genereret midlerne anvendt i forretningsforbindelsen, f.eks. kundens løn, samt metoderne for overførsel af kundens midler.
- "formuekilder": oprindelsen af kundens samlede formue, f.eks. arv eller opsparing.

¹ Artikel 4, stk. 2, nr. ii), i forordning (EU) nr. 1093/2010, artikel 4, stk. 2, nr. ii), i forordning (EU) nr. 1094/2010 og artikel 4, stk. 3, nr. ii), i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Afsnit II – Vurdering og forvaltning af risici: generelt

9. Disse retningslinjer er opdelt i to dele. Afsnit II er et generelt afsnit, der gælder for alle selskaber. Afsnit III er sektorspecifik. Afsnit III kan ikke stå alene og bør læses i sammenhæng med afsnit II.
10. Selskabers tilgang til vurdering og forvaltning af ML/TF-risikoen i forbindelse med forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner bør omfatte følgende:

- Samlede risikovurderinger for virksomheden

En samlet risikovurdering for virksomheden skal hjælpe selskaberne med at afdække, indenfor hvilke forretningsområder de er eksponeret for ML/TF-risici, og hvilke af deres forretningsaktiviteter de bør prioritere i bekæmpelsen af ML/TF. Selskaberne bør, i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv (EU) 2015/849, identificere og vurdere den ML/TF-risiko, der er forbundet med tilbudte produkter og tjenesteydelser, de jurisdiktioner, selskaberne opererer i, deres kunder, samt de transaktions- eller leveringskanaller, selskaberne anvender til at betjene deres kunder. De skridt, som selskaberne tager for at identificere og vurdere virksomhedens ML/TF-risiko, bør stå i rimeligt forhold til det enkelte selskabs karakter og størrelse. Selskaber, der ikke tilbyder komplekse produkter eller tjenesteydelser, og som ikke eller kun i begrænset omfang er internationalt eksponeret, har muligvis ikke behov for en kompleks eller sofistikeret risikovurdering.

- Kundekendskabsprocedurer

Selskaberne bør anvende resultaterne af deres samlede risikovurdering for virksomheden som grundlag for fastsættelsen af et passende niveau for de kundekendskabsprocedurer, som de vil anvende i forbindelse med enkelte forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner.

I henhold til artikel 13, stk. 1, litra a), b) og c), og artikel 14, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849 skal selskaber gennemføre indledende kundekendskabsprocedurer før etableringen af en forretningsforbindelse eller udførelsen af en transaktion. De indledende kundekendskabsprocedurer bør som minimum indeholde risikobaserede foranstaltninger til at:

- i. Identificere kunden og eventuelt kundens reelle ejer eller retlige repræsentanter.
- ii. Kontrollere kundens identitet på grundlag af pålidelige og uafhængige kilder og i påkommende tilfælde kontrollere den reelle ejers identitet, således at selskabet er sikker på, at det ved, hvem den reelle ejer er.
- iii. Fastslå forretningsforbindelsens formål og tilsigtede karakter.

Selskaberne bør justere omfanget af de indledende kundekendingsprocedurer på et risikobaseret grundlag. Når risikoen forbundet med en forretningsforbindelse er lav, kan selskaberne anvende lempede kundekendingsprocedurer, i det omfang det er tilladt i henhold til national ret. Når risikoen forbundet med en forretningsforbindelse er høj, skal selskaberne anvende skærpede kundekendingsprocedurer.

- **Anvendelse af en holistisk tilgang**

Selskaberne bør indsamle tilstrækkelige oplysninger, om nødvendigt ved gennemførelse af yderligere kundekendingsprocedurer, således at de er sikre på, at de har identificeret alle relevante risikofaktorer, hvorefter disse risikofaktorer skal vurderes for at opnå en holistisk tilgang til risikoen i forbindelse med en bestemt forretningsforbindelse eller lejlighedsvis transaktion. Selskaberne bør være opmærksom på, at de anførte risikofaktorer i disse retningslinjer ikke er udtømmende, og at det ikke forventes, at selskaberne tager alle risikofaktorerne i betragtning i enhver situation.

- **Overvågning og gennemgang**

Selskaberne skal løbende opdatere og gennemgå deres risikovurderinger². Selskaberne skal overvåge transaktionerne for at sikre, at de er i overensstemmelse med kundens risiko- og forretningsprofil, og om nødvendigt undersøge midlernes oprindelse for at afdække eventuel ML/TF. Selskaberne skal ligeledes ajourføre dokumenter, data eller oplysninger for at vurdere, om risikoen i forbindelse med forretningsforbindelsen har ændret sig³.

Risikovurderinger: metode og risikofaktorer

11. En risikovurdering bør bestå af to særskilte, men forbundne trin:

- a. afdækning af ML/TF-risikoen
- b. vurdering af ML/TF-risikoen.

Afdækning af ML/TF-risikoen

12. Selskaberne bør undersøge, hvilke ML/TF-risici de er eller vil blive udsat for som følge af etableringen af en forretningsforbindelse eller udførelsen af en transaktion.

13. Ved afdækningen af ML/TF-risici i forbindelse med en forretningsforbindelse eller lejlighedsvis transaktion bør selskaberne tage relevante risici i betragtning, herunder hvem deres kunde er, hvilke lande eller geografiske områder, kunden opererer i, de særlige produkter, tjenesteydelser og transaktioner, kunden ønsker, og de kanaler, som selskabet anvender til at levere disse produkter, tjenesteydelser og transaktioner.

² Artikel 8, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.

³ Artikel 13, stk. 1, litra d), i direktiv (EU) 2015/849.

Informationskilder

14. Information om disse ML/TF-risikofaktorer bør om muligt komme fra forskellige kilder, uanset om der er individuel adgang hertil, eller om der er adgang via kommercielt tilgængelige redskaber eller databaser, der samler information fra flere kilder. Selskaberne bør bestemme typen og antallet af kilder på et risikobaseret grundlag.
15. Selskaberne bør altid anvende følgende informationskilder:
 - Europa-Kommissionens supranationale risikovurdering.
 - Information fra regeringen såsom regeringens nationale risikovurderinger, politiske erklæringer og advarsler og begrundelser til relevant lovgivning.
 - Information fra lovgivere såsom vejledning og begrundelser angivet i bøder for overtrædelser af lovgivningen.
 - Information fra finansielle efterretningsenheder (FIU'er) og retshåndhævende myndigheder såsom trusselsrapporter, indberetninger og typologier.
 - Information indhentet som led i den indledende kundekendskabsprocedure.
16. Andre informationskilder, som selskaberne kan anvende i denne forbindelse, kan bl.a. omfatte:
 - Selskabets egen viden og faglige ekspertise.
 - Information fra erhvervsorganisationer såsom typologier og oplysninger om risici i fremvækst.
 - Information fra civilsamfundet såsom indekser for korruption og landerapporter.
 - Information fra internationale standardiseringsorganer såsom rapporter om gensidige evalueringer eller sortlister, som ikke er retligt bindende.
 - Information fra troværdige og pålidelige offentligt tilgængelige kilder, f.eks. rapporter i ansete aviser.
 - Information fra troværdige og pålidelige kommercielle organisationer såsom risiko- og efterretningsrapporter.
 - Information fra statistiske organisationer og den akademiske verden.

Risikofaktorer

17. Selskaberne bør være opmærksom på, at følgende liste over risikofaktorer ikke er udtømmende, og at det heller ikke forventes, at selskaberne tager alle risikofaktorerne i betragtning i enhver situation. Selskaberne bør anlægge en holistisk tilgang til risikoen i den pågældende situation, og medmindre andet er angivet i direktiv (EU) 2015/849 eller i national ret, rykker forretningsforbindelsen ikke nødvendigvis op i en højere eller lavere risikokategori på grund af tilstedeværelsen af isolerede risikofaktorer.

Kunderisikofaktorer

18. Ved afdækningen af risikoen forbundet med deres kunder, herunder deres kunders reelle ejere⁴, bør selskaberne overveje risikoen forbundet med:
- a. Kundens og kundens reelle ejers professionelle eller erhvervmæssige aktivitet.
 - b. Kundens og kundens reelle ejers omdømme.
 - c. Kundens og kundens reelle ejers karakter og adfærd.
19. Risikofaktorer, der kan være relevante ved vurderingen af risikoen forbundet med en kundes og en kundes reelle ejers professionelle eller erhvervmæssige aktivitet:
- Har kunden eller den reelle ejer forbindelser til sektorer, der ofte er forbundet med en højere korruptionsrisiko, f.eks. bygge- og anlægssektoren, lægemiddelindustrien og sundhedsvæsenet, våbenhandel og forsvar, udvindingsindustrien eller sektoren for offentlige indkøb)?
 - Har kunden eller den reelle ejer forbindelser til sektorer, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko, f.eks. visse vekselkontorer, kasinoer eller forhandlere af ædelmetaller?
 - Har kunden eller den reelle ejer forbindelser til sektorer, hvor der er betydelige kontante beløb i omløb?
 - Hvis kunden er en juridisk person eller et juridisk arrangement, hvad er da formålet med etableringen? Hvori består deres virksomhed f.eks.?
 - Har kunden politiske forbindelser? Er kunden f.eks. en politisk eksponeret person, eller er den reelle ejer en politisk eksponeret person? Har kunden eller den reelle ejer andre relevante forbindelser til en politisk eksponeret person? Er nogle af kundens direktører f.eks. politisk eksponerede personer, og udøver disse politisk eksponerede personer i så fald væsentlig kontrol over kunden eller den reelle ejer? Hvis kunden eller dennes reelle ejer er en politisk eksponeret person, skal selskabet altid gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv (EU) 2015/849.
 - Har kunden eller den reelle ejer en fremtrædende stilling, eller er denne højt profileret i offentligheden, og er der en risiko for, at den pågældende misbruger denne stilling for egen vindings skyld? Er der f.eks. tale om ledende lokale eller regionale embedsmænd, der kan påvirke tildelingen af offentlige kontrakter, beslutningstagende medlemmer i højtprofilerede sportsorganer eller enkeltpersoner, som vides at påvirke regeringen og andre ledende beslutningstagere?
 - Er kunden en juridisk person, som er underlagt retskraftige oplysningskrav, der sikrer, at pålidelige oplysninger om kundens reelle ejer er offentligt tilgængelige, f.eks. børsnoterede selskaber, hvor fremlæggelsen af oplysninger er en betingelse for notering?

⁴ Der er opstillet retningslinjer om risikofaktorer i relation til begunstigede i forbindelse med livsforsikringspolicer i afsnit III, kapitel 7.

- Er kunden et kredit- eller finansieringsinstitut, der handler på egne vegne i en jurisdiktion med en effektiv AML/CFT-ordning, hvor der føres tilsyn med kundens overholdelse af de lokale AML/CFT-forpligtelser? Er der dokumentation for, at kunder er blevet pålagt tilsyns- eller håndhævelsesforanstaltninger på grund af manglende overholdelse af AML/CFT-forpligtelser eller mere generelle krav til forretningsadfærd gennem de senere år?
 - Er kunden en offentlig myndighed eller virksomhed fra en jurisdiktion med et begrænset omfang af korruption?
 - Er kundens eller den reelle ejers baggrund forenelig med det, selskabet ved om deres tidligere, nuværende eller planlagte forretningsaktiviteter, om deres omsætning, indtægtskilder og kundens og den reelle ejers formuekilder?
20. Følgende risikofaktorer kan være relevante ved vurderingen af risikoen forbundet med en kundes og den reelle ejers omdømme:
- Er der skadelig omtale i medierne eller i andre relevante informationskilder om kunden, f.eks. påstande om kriminalitet eller terrorisme rettet mod kunden eller den reelle ejer? Er disse i så fald pålidelige og troværdige? Selskaberne bør bl.a. ud fra informationskildens kvalitet og uafhængighed vurdere, om påstandene er pålidelige, ligesom det har betydning, hvis påstandene er vedvarende. Selskaberne bør være opmærksom på, at det forhold, at der ikke er afsagt dom i en straffesag, muligvis ikke er tilstrækkeligt til at tilsidesætte påstande om overtrædelser.
 - Har kunden, den reelle ejer eller enhver, der vides at have tætte forbindelser til kunden eller ejeren, fået deres aktiver indefrosset på baggrund af administrative eller strafferetlige procedurer eller påstande om terrorisme eller finansiering af terrorisme? Har selskabet en rimelig begrundet mistanke om, at kunden, den reelle ejer eller enhver, der vides at have tætte forbindelser til kunden eller ejeren, på et tidligere tidspunkt har fået indefrosset aktiver?
 - Ved selskabet, om der er foretaget en indberetning af mistænkelige transaktioner vedrørende kunden eller den reelle ejer?
 - Er selskabet i besiddelse af interne oplysninger om kundens eller den reelle ejers integritet, der f.eks. er opnået på baggrund af en langvarig forretningsforbindelse?
21. Følgende risikofaktorer kan være relevante ved vurderingen af risikoen forbundet med en kundes eller en reel ejers karakter og adfærd. Selskaberne bør være opmærksomme på, at nogle af de følgende risikofaktorer ikke vil være åbenlyse fra starten, da de muligvis først viser sig efter etableringen af en forretningsforbindelse:
- Har kunden en legitim begrundelse for ikke at være i stand til at fremlægge solid dokumentation for sin identitet, måske fordi denne er asylansøger?⁵

⁵ EBA har udstedt en udtalelse med titlen "Opinion on the application of Customer Due Diligence Measures to customers who are asylum seekers from higher risk third countries or territories", se <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1359456/EBA-Op-2016-07+%28Opinion+on+Customer+Due+Diligence+on+Asylum+Seekers%29.pdf>.

- Er selskabet i tvivl om pålideligheden eller nøjagtigheden af kundens eller den reelle ejers identitet?
- Er der tegn på, at kunden muligvis forsøger at undgå at etablere en forretningsforbindelse? Ønsker kunden f.eks. at udføre en transaktion eller flere enkeltstående transaktioner, hvor det muligvis ville give mere mening rent økonomisk at etablere en forretningsforbindelse?
- Er kundens ejer- og kontrolstruktur gennemsigtig og fornuftig? Hvis kundens ejer- og kontrolstruktur er kompleks eller uigennemsigtig, er der da en åbenlys eller lovlig begrundelse herfor?
- Udsteder kunden ihændehaveraktier eller har kunden proformaaktionærer?
- Er kunden en juridisk person eller et arrangement, som kan anvendes som et formueforvaltningsselskab?
- Er der gode grunde til ændringer i kundens ejer- og kontrolstruktur?
- Ønsker kunden, at der foretages transaktioner, som er komplekse, usædvanlige eller uventet store og har et usædvanligt eller uventet mønster uden et klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål eller en sund kommerciel begrundelse? Er der grundlag for at mistænke kunden for at forsøge at undgå specifikke tærskler såsom tærsklerne fastsat i artikel 11, litra b), i direktiv (EU) 2015/849 og i national ret, hvor det er relevant?
- Anmoder kunden om en unødvendig eller urimelig høj grad af tavshedspligt? Er kunden f.eks. tilbageholdende med at fremlægge kundekendskabsoplysninger, eller synes kunden at ville skjule virksomhedens sande karakter?
- Kan kundens eller den reelle ejers formue- og indtægtskilder let forklares, f.eks. ved deres beskæftigelse, arv eller investeringer? Er forklaringen plausibel?
- Anvender kunden de produkter og tjenesteydelser, som kunden har købt, som forventet, da forretningsforbindelsen blev etableret?
- Kan en kundes behov, hvis denne er bosiddende i en anden jurisdiktion, bedre imødegås et andet sted? Er der et sundt økonomisk og lovligt rationale for, at kunden ønsker den pågældende type finansielle tjenesteydelse? Selskaber bør være opmærksom på, at artikel 16 i direktiv 2014/92/EU giver kunder, der har lovligt ophold i EU, ret til at åbne en basal betalingskonto, men denne ret finder kun anvendelse, i det omfang kreditinstitutterne kan opfylde deres AML/CFT-forpligtelser⁶.
- Er kunden en nonprofitorganisation, hvis aktiviteter kan misbruges til finansiering af terrorisme?

⁶ Se navnlig artikel 1, stk. 7, og artikel 16, stk. 4, i direktiv 2014/92/EF.

Lande og geografiske områder

22. Ved afdækningen af risikoen forbundet med lande og geografiske områder bør selskaberne overveje risikoen forbundet med:
- a. De jurisdiktioner, hvor kunden og den reelle ejer er baseret.
 - b. De jurisdiktioner, som er kundens og den reelle ejers hovedforretningssteder.
 - c. De jurisdiktioner, hvor kunden og den reelle ejer har relevante personlige forbindelser.
23. Selskaberne bør være opmærksomme på, at forretningsforbindelsens karakter og formål ofte vil være afgørende for den relative betydning af de enkelte landerelaterede eller geografiske risikofaktorer (se også punkt 36-38). Eksempel:
- Når de midler, der anvendes i forretningsforbindelsen, er blevet genereret i udlandet, vil omfanget af prædikatforbrydelser for hvidvask af penge og effektiviteten af et lands retssystem være særlig relevant.
 - Når midlerne modtages fra eller sendes til jurisdiktioner, hvor grupper, der begår terrorhandlinger, vides at operere, bør selskaberne overveje, i hvilket omfang dette kan forventes at eller kan give anledning til mistanke, ud fra selskabets oplysninger om forretningsforbindelsens formål og karakter.
 - Når kunden er et kredit- eller finansieringsinstitut, bør selskaberne være særlig opmærksomme på, om det pågældende lands AML/CFT-ordning er tilstrækkelig, og om AML/CFT-tilsynet er effektivt.
 - Når kunden er et juridisk arrangement eller en trust, bør selskaberne tage hensyn til, i hvilket omfang det land, hvor kunden – og i påkommende tilfælde den reelle ejer – er registreret, effektivt overholder internationale standarder for gennemsigtighed på skatteområdet.
24. Risikofaktorer, som selskaberne bør overveje, når de identificerer effektiviteten af en jurisdiktions AM/CFT-ordning:
- Har Kommissionen identificeret landet som havende strategiske mangler i sin AML/CFT-ordning i henhold til artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849? Når selskaberne handler med fysiske eller juridiske personer, som har bopæl eller er etableret i tredjelande, som Kommissionen har identificeret som lande med en høj ML/TF-risiko, skal selskaberne altid anvende skærpede kundekendingsprocedurer⁷.
 - Er der oplysninger fra mere end én troværdig og pålidelig kilde om kvaliteten af jurisdiktions AML/CFT-kontroller, herunder oplysninger om kvaliteten og effektiviteten af håndhævelsen af lovgivning og tilsyn? Eksempler på mulige kilder er rapporterne om gensidig evaluering udarbejdet af Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF) eller af FATF-

⁷ Artikel 18, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849.

lignende regionale organer (FSRB'er) (et godt udgangspunkt er resuméet og de vigtigste resultater og vurderingen af efterlevelsen af anbefaling 10, 26 og 27 og "Immediate Outcomes" 3 og 4), FATF's liste over højrisiko- og ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner, vurderinger fra Den Internationale Valutafond (IMF) og rapporter udarbejdet inden for rammerne af Financial Sector Assessment Programme (FSAP). Selskaberne bør være opmærksomme på, at medlemskab af FATF eller et FSRB (f.eks. MoneyVal) ikke i sig selv betyder, at jurisdiktionens AML/CFT-ordning er tilstrækkelig og effektiv.

Selskaberne bør være opmærksom på, at direktiv (EU) 2015/849 ikke anerkender tredjelandes ækvivalens, og at EU-medlemsstaternes lister over ækvivalente jurisdiktioner ikke længere ajourføres. I det omfang det er tilladt i henhold til national ret, bør selskaberne kunne identificere jurisdiktioner med lavere risiko i overensstemmelse med disse retningslinjer og bilag II til direktiv (EU) 2015/849.

25. Risikofaktorer, som selskaberne bør overveje, når de afdækker risikoen for finansiering af terrorisme i en jurisdiktion:
 - Foreligger der f.eks. oplysninger fra de retshåndhævende myndigheder eller fra troværdige og pålidelige åbne mediekilder, der tyder på, at en jurisdiktion finansierer eller støtter terrorvirksomhed, eller at grupper, der begår terrorhandlinger, vides at operere i landet eller området?
 - Er jurisdiktionen omfattet af økonomiske sanktioner, embargoer eller foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, finansiering af terrorisme eller spredning, udstedt af f.eks. FN eller EU?
26. Risikofaktorer, som selskaberne bør overveje, når de afdækker en jurisdiktions gennemsigtighed og overholdelse af skattereglerne:
 - Foreligger der oplysninger fra mere end én troværdig og pålidelig kilde om, at landet anses for at overholde internationale standarder for gennemsigtighed på skatteområdet og for informationsudveksling? Er der dokumentation for, at relevante regler gennemføres effektivt i praksis? Eksempler på mulige kilder er rapporter fra Det Globale Forum for Gennemsigtighed og Informationsudveksling på Skatteområdet i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), som bedømmer jurisdiktioner ud fra kriterier som gennemsigtighed på skatteområdet og informationsudveksling, vurderinger af jurisdiktionens tilsagn vedrørende automatisk udveksling af oplysninger baseret på den fælles indberetningsstandard, vurderinger af efterlevelsen af FATF's anbefalinger 9, 24 og 25 og Immediate Outcomes 2 og 5 fra FATF eller FSRB, og IMF-vurderinger (f.eks. IMF-vurderinger af offshorefinanscentre).
 - Har jurisdiktionen forpligtet sig til og effektivt gennemført den fælles indberetningsstandard for automatisk udveksling af oplysninger, som G20 vedtog i 2014?
 - Har jurisdiktionen etableret pålidelige og tilgængelige registre over reelt ejerskab?

27. Risikofaktorer, som selskaberne bør overveje, når de afdækker risikoen forbundet med omfanget af prædikatorbrydelser for hvidvask af penge:

- Foreligger der oplysninger fra troværdige og pålidelige offentlige kilder om omfanget af de prædikatorbrydelser for hvidvask af penge, der er anført i artikel 3, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849, f.eks. korrupsion, organiseret kriminalitet, skattekriminalitet og alvorlig svig? Blandt eksempler herpå kan nævnes indekser for iagttaget korrupsion, OECD's landerapporter om gennemførelsen af OECD's konvention om bekæmpelse af bestikkelse og "World drug report" fra FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet.
- Foreligger der oplysninger fra mere end én troværdig og pålidelig kilde om jurisdiktionens efterforsknings- og retssystemes kapacitet til effektivt at undersøge og retsforfølge disse lovovertrædelser?

Risikofaktorer i forbindelse med produkter, tjenesteydelser og transaktioner

28. Ved afdækningen af risikoen i forbindelse med deres produkter, tjenesteydelser eller transaktioner bør selskaberne overveje risikoen forbundet med:

- a. Produktets, tjenesteydelsens eller transaktionens grad af gennemsigtighed eller ugenomsigtighed.
- b. Produktets, tjenesteydelsens eller transaktionens kompleksitet.
- c. Produktets, tjenesteydelsens eller transaktionens værdi.

29. Risikofaktorer, der kan være relevante ved vurderingen af risikoen forbundet med et produkts, en tjenesteydelses eller en transaktions gennemsigtighed:

- I hvilket omfang sikrer produkter eller tjenesteydelser, at kunden eller den reelle ejer eller modtagerstrukturer kan forblive anonyme, eller at det er nemmere at skjule deres identitet? Eksempler på sådanne produkter og tjenesteydelser er ihændehaveraktier, deponeringsaftaler, offshore arrangementer og visse truste og juridiske enheder såsom fonde, der kan struktureres på en sådan måde, at de kan være anonyme og gøre det muligt at handle med skuffeselskaber eller selskaber med proformaaktionærer.
- I hvilket omfang er det muligt for en tredjemand, der ikke er en del af forretningsforbindelsen, at give instrukser, f.eks. i forbindelse med visse korrespondentbankforbindelser?

30. Risikofaktorer, der kan være relevante ved vurderingen af risikoen forbundet med et produkts, en tjenesteydelses eller en transaktions kompleksitet:

- I hvilket omfang er transaktionen kompleks, og involverer den flere parter eller flere jurisdiktioner, f.eks. i forbindelse med visse handelsfinansieringstransaktioner? Er transaktionerne ligetil – foretages der f.eks. regelmæssige betalinger til en pensionsfond?

- I hvilket omfang gør produkterne eller tjenesteydelserne det muligt at modtage betalinger fra tredjemand eller acceptere overbetalinger, hvor dette normalt ikke forventes? Når betalinger fra tredjemand forventes, kender selskabet da tredjemands identitet – er det f.eks. en statslig myndighed eller en garant? Eller finansieres produkter og tjenesteydelser udelukkende via pengeoverførsler fra kundens egen konto i et andet finansieringsinstitut, der er underlagt AML/CFT-standarder og tilsyn, der kan sammenlignes med dem, der kræves i henhold til direktiv (EU) 2015/849?
 - Forstår selskabet de risici, der er forbundet med dets nye eller innovative produkt eller tjenesteydelse, især når det indebærer brug af nye teknologier eller betalingsmetoder?
31. Risikofaktorer, der kan være relevante ved vurderingen af risikoen forbundet med et produkts, en tjenesteydelse eller en transaktions værdi eller størrelse:
- I hvilket omfang er produkter eller tjenesteydelser kontantintensive ligesom mange betalingstjenester, men også visse løbende konti?
 - I hvilket omfang letter eller tilskynder produkter eller tjenesteydelser til høje transaktionsværdier? Er der lofter over transaktionsværdier eller præmieniveauer, som kan begrænse brugen af produktet eller tjenesteydelsen til ML/TF-formål?

Risikofaktorer i forbindelse med leveringskanaler

32. Ved afdækningen af risikoen forbundet med den måde, hvorpå kunden opnår de ønskede produkter eller tjenesteydelser, bør selskaber overveje risikoen forbundet med:
- a. Det omfang, i hvilket forretningsforbindelsen består uden direkte kontakt.
 - b. Eventuelle introducerende parter eller formidlere, selskabet bruger, og karakteren af deres forbindelse til selskabet.
33. Ved vurderingen af risikoen forbundet med den måde, hvorpå kunden opnår produkterne eller tjenesteydelserne, bør selskaberne overveje en række faktorer, herunder:
- Er kunden fysisk til stede med henblik på identifikation? Hvis det ikke er tilfældet, har selskabet da brugt en pålidelig form for kundekendingsprocedurer uden direkte kontakt? Har selskabet taget skridt til at forhindre falsk identitet eller identitetssvindel?
 - Er kunden blevet introduceret af en anden part i samme finansielle koncern, og i hvilket omfang kan selskabet i så fald sætte sin lid til denne introduktion som en forsikring om, at kunden ikke vil udsætte selskabet for en overdreven ML/TF-risiko? Hvad har selskabet gjort for at sikre sig, at koncernenheden anvender kundekendingsprocedurer, der opfylder standarderne i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) i overensstemmelse med artikel 28 i direktiv 2015/849?
 - Er kunden blevet introduceret af tredjemand, f.eks. en bank, som ikke er del af den samme koncern, og er tredjemand et finansieringsinstitut, eller er dets hovedaktivitet uden tilknytning til levering af finansielle tjenesteydelser? Hvad har selskabet gjort for at sikre sig:

- i. At tredjemand anvender kundekendingsprocedurer og opbevarer registreringer i overensstemmelse med EØS-standarder, og at der føres tilsyn med, at tredjemand overholder sammenlignelige AML/CFT-forpligtelser i overensstemmelse med artikel 26 i direktiv (EU) 2015/849?
- ii. At tredjemand omgående efter anmodning fremsender relevante kopier af identifikations- og kontroloplysninger, herunder i overensstemmelse med artikel 27 i direktiv (EU) 2015/849?
- iii. At kvaliteten af tredjemands kundekendingsprocedurer er pålidelig?
 - Er kunden blevet introduceret gennem en tilknyttet agent, dvs. uden direkte kontakt med selskabet? I hvilket omfang kan selskabet være sikker på, at agenten har indhentet tilstrækkelige oplysninger, således at selskabet kender sin kunde og risikoen forbundet med forretningsforbindelsen?
 - Hvis der anvendes uafhængige eller tilknyttede agenter, i hvilket omfang er de da involveret i den daglige drift af selskabet? Hvordan påvirker dette selskabets viden om kunden og den løbende risikostyring?
 - Når et selskab benytter sig af en formidler:
 - i. Er den pågældende en reguleret person underlagt AML-forpligtelser, der er i overensstemmelse med forpligtelserne i direktiv (EU) 2015/849?
 - ii. Er formidleren underlagt effektivt AML-tilsyn? Er der tegn på, at formidlerens overholdelse af gældende AML-lovgivning eller -regulering er utilstrækkelig – er formidleren f.eks. blevet idømt sanktioner for overtrædelser af AML/CFT-forpligtelser?
 - iii. Er formidleren baseret i en jurisdiktion forbundet med en højere ML/TF-risiko? Når tredjemand er baseret i et højrisikotredjeland, som Kommissionen har identificeret som havende strategiske mangler, må selskaber ikke sætte deres lid til denne formidler. I det omfang det er tilladt i henhold til national ret, kan det imidlertid være muligt, forudsat at formidleren er en filial eller et datterselskab, hvor aktiemajoriteten ejes af et andet selskab, der er etableret i Unionen, og selskabet er sikker på, at formidleren fuldt ud overholder koncernens politikker og procedurer i overensstemmelse med artikel 45 i direktiv 2015/8498.

⁸ Artikel 26, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.

Vurdering af ML/TF-risikoen

34. Selskaberne bør anvende en holistisk tilgang til de afdækkede ML/TF-risikofaktorer, der er bestemmende for omfanget af ML/TF-risikoen i forbindelse med en forretningsforbindelse eller lejlighedsvis transaktion.
35. Som led i denne vurdering kan selskaberne beslutte at vægte faktorer forskelligt afhængigt af deres relative betydning.

Vægtning af risikofaktorer

36. Ved vægtningen af risikofaktorer bør selskaberne foretage en kvalificeret vurdering af forskellige risikofaktorerers relevans i forbindelse med en forretningsforbindelse eller lejlighedsvis transaktion. Dette resulterer ofte i, at selskaberne tildeler forskellige faktorer forskellige "scorer". Selskaberne kan f.eks. beslutte, at en kundes personlige forbindelser til en jurisdiktion forbundet med en højere ML/TF-risiko er mindre relevant i lyset af det ønskede produkts egenskaber.
37. I sidste ende vil vægtningen af de enkelte faktorer sandsynligvis variere fra produkt til produkt og fra kunde til kunde (eller kundekategori) og fra selskab til selskab. Ved vægtningen af risikofaktorer bør selskaberne sikre:
 - At vægtningen ikke i urimelig grad kun påvirkes af én faktor.
 - At økonomiske betragtninger eller profitbetragtninger ikke påvirker risikovurderingen.
 - At vægtningen ikke fører til en situation, hvor det er umuligt at klassificere nogen forretningsforbindelser som en høj risiko.
 - At bestemmelserne i direktiv (EU) 2015/849 eller i national ret om situationer, der altid udgør en høj risiko for hvidvask af penge, ikke kan tilsidesættes af selskabets vægtning.
 - At de kan tilsidesætte eventuelle automatisk genererede risikoscorer, hvor det er nødvendigt. Begrundelsen for beslutningen om at tilsidesætte sådanne scorer skal dokumenteres på passende vis.
38. Når et selskab anvender automatiserede IT-systemer til tildeling af samlede risikoscorer med henblik på at kategorisere forretningsforbindelser eller lejlighedsvis transaktioner og ikke udvikler disse internt, men køber dem fra en ekstern udbyder, bør selskabet forstå, hvordan systemet fungerer, og hvordan det kombinerer risikofaktorer for at opnå en samlet risikoscore. Et selskab skal altid være sikker på, at de tildelte scorer afspejler selskabets forståelse af ML/TF-risikoen. Dette skal kunne godtgøres over for den kompetente myndighed.

Kategorisering af forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner

39. Efter risikovurderingen bør et selskab kategorisere sine forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner på grundlag af den formodede ML/TF-risiko.

40. Selskaber bør beslutte, hvordan risikoen kan kategoriseres mest hensigtsmæssigt. Dette vil afhænge af karakteren og størrelsen af selskabets forretningsaktiviteter og af de typer ML/TF-risici, det er eksponeret for. Skønt selskaber ofte kategoriserer risikoen som høj, middel eller lav, er andre kategoriseringer også en mulighed.

Risikostyring: lempede og skærpede kundekendingsprocedurer

41. Et selskabs risikovurdering bør bidrage til at identificere, hvor selskabet bør fokusere sin AML/CFT-risikostyringsindsats, både når selskabet får en ny kunde, og så længe kundeforholdet består.
42. I denne forbindelse skal selskabet anvende alle de kundekendingskrav, der er fastsat i artikel 13, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849, men kan bestemme disse procedurers omfang på et risikobaseret grundlag. Kundekendingsprocedurer skal give selskaberne en bedre forståelse af risikoen forbundet med enkelte forretningsforbindelser eller lejlighedsvis transaktioner.
43. I henhold til artikel 13, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849 skal selskaberne godtgøre over for deres kompetente myndighed, at de kundekendingsprocedurer, selskaberne har anvendt, står i rimeligt forhold til ML/TF-risiciene.

Lempede kundekendingsprocedurer

44. I det omfang det er tilladt i henhold til national ret, kan selskaberne anvende lempede kundekendingsprocedurer, når ML/TF-risikoen forbundet med en forretningsforbindelse er vurderet som lav. Lempede kundekendingskrav er ikke en undtagelse fra kundekendingsprocedurerne, men selskaberne kan justere antallet, timingen eller typen af de enkelte eller alle kundekendingsprocedurerne på en måde, der står i et rimeligt forhold til den lave risiko, de har afdækket.
45. De lempede kundekendingsprocedurer, som selskaberne kan anvende, omfatter, men er ikke begrænset til følgende:
- Justering af tidspunktet for kundekendingsprocedurer, f.eks. hvis de pågældende produkter eller transaktioner har egenskaber, der begrænser deres anvendelse til ML/TF-formål, f.eks. ved at:
 - i. kontrollere kundens eller den reelle ejers identitet under etableringen af forretningsforbindelsen eller
 - ii. kontrollere kundens eller den reelle ejers identitet, når transaktioner overstiger en fastsat tærskel, eller når en rimelig tidsfrist er udløbet.

Selskaberne skal sikre:

- a. At dette ikke medfører en de facto-undtagelse fra kundekendingsprocedurerne, og selskaberne skal således i sidste ende sikre, at kundens eller den reelle ejers identitet kontrolleres.

- b. At tærsklen eller tidsfristen fastsættes på et rimeligt lavt niveau (selv om selskaberne med hensyn til finansiering af terrorisme skal være opmærksom på, at en lav tærskel muligvis ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at reducere risikoen).
 - c. At de har systemer, der viser, hvornår tærsklen eller tidsfristen er nået.
 - d. At de ikke udskyder kundekendingsprocedurer eller venter med at indhente relevante oplysninger om kunden, hvis disse oplysninger i henhold til relevant lovgivning, f.eks. forordning (EU) 2015/847 eller bestemmelser i national ret, skal indhentes fra starten.
- Justering af mængden af indhentede oplysninger i identifikations-, kontrol- eller overvågningsøjemed, f.eks. ved at:
 - i. kontrollere identitet på grundlag af oplysninger opnået fra pålidelige, troværdige og uafhængige dokumenter eller datakilder eller
 - ii. antage forretningsforbindelsens karakter og formål, da produktet kun er beregnet til en bestemt brug, f.eks. en virksomhedspensionsordning eller et gavekort til et indkøbscenter.
 - Justering af informationskilden og mængden af indhentede oplysninger i identifikations-, kontrol- eller overvågningsøjemed, f.eks. ved at:
 - i. acceptere oplysninger fra kunden i stedet for fra en uafhængig kilde ved kontrol af den reelle ejers identitet (bemærk, at dette ikke er tilladt ved kontrol af kundens identitet) eller
 - ii. antage, at indtægtskilden opfylder nogle af kundekendingskravene, f.eks. hvis midlerne er betalinger af statslige ydelser, eller hvis midlerne er blevet overført fra en konto i kundens navn hos et EØS-selskab, hvis risikoen forbundet med alle aspekter af forretningsforbindelsen er meget lav.
 - Justering af hyppigheden af opdateringen af kundekendingsprocedurer og gennemgangen af forretningsforbindelsen, f.eks. ved udelukkende at foretage disse i tilfælde af udløsende begivenheder, f.eks. når kunden ønsker nye produkter eller tjenesteydelser, eller når en bestemt transaktionstærskel er nået. Selskaberne skal sikre, at dette ikke resulterer i en *de facto*-undtagelse fra kravet om opdatering af kundekendingsoplysninger.
 - Justering af hyppigheden og intensiteten af overvågningen af transaktioner, f.eks. ved udelukkende at overvåge transaktioner over en bestemt tærskel. Hvis selskaberne vælger at gøre dette, skal de sikre, at tærsklen er fastsat på et rimeligt niveau, og at de har systemer til at identificere tilknyttede transaktioner, der tilsammen vil overstige denne tærskel.
46. I afsnit III opstilles yderligere lempede kundekendingsprocedurer, der kan være særlig relevante i forskellige sektorer.

47. De oplysninger, som et selskab opnår ved anvendelse af lempede kundekendingsprocedurer, skal gøre det muligt for selskabet at være rimelig sikker på, at selskabets vurdering af, at risikoen forbundet med forbindelsen er lav, er begrundet. De skal også give selskabet tilstrækkelige oplysninger om forretningsforbindelsens karakter til at identificere eventuelle usædvanlige eller mistænkelige transaktioner. De lempede kundekendingsprocedurer fritager ikke et institut fra at indberette mistænkelige transaktioner til FIU.
48. Hvis der er tegn på, at risikoen muligvis ikke er lav, f.eks. hvis der er begrundet mistanke om forsøg på ML/TF, eller hvis selskabet er i tvivl om, hvorvidt de indhentede oplysninger er korrekte, må de lempede kundekendingsprocedurer ikke anvendes⁹. I tilfælde af højrisikoscenarier, hvor der skal gennemføres skærpede kundekendingsprocedurer, må de lempede kundekendingsprocedurer heller ikke anvendes.

Skærpede kundekendingsprocedurer

49. Selskaberne skal anvende skærpede kundekendingsprocedurer i situationer med højere risiko med det formål at styre og begrænse de pågældende risici på en passende måde¹⁰. Skærpede kundekendingsprocedurer kan ikke erstattes af almindelige kundekendingsprocedurer, men skal anvendes ud over de almindelige kundekendingsprocedurer.
50. I direktiv (EU) 2015/849 opstilles en række særlige tilfælde, som selskaberne altid skal betragte som højrisikotilfælde:
- i. Når kunden eller kundens reelle ejer er en politisk eksponeret person.¹¹
 - ii. Når selskabet indgår en korrespondentforbindelse med et respondentinstitut fra en stat uden for EØS.¹²
 - iii. Når selskabet handler med fysiske personer eller juridiske enheder, der er etableret i højrisikotredjelande.¹³
 - iv. I forbindelse med alle komplekse og usædvanligt store transaktioner samt usædvanlige transaktionsmønstre, der ikke har noget klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål.¹⁴
51. I direktiv (EU) 2015/849 fastsættes specifikke skærpede kundekendingsprocedurer, som selskaberne skal anvende:

⁹ Artikel 11, litra e) og f) og artikel 15, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.

¹⁰ Artikel 18-24, i direktiv (EU) 2015/849.

¹¹ Artikel 20-24, i direktiv (EU) 2015/849.

¹² Artikel 19 i direktiv (EU) 2015/849.

¹³ Artikel 18, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849.

¹⁴ Artikel 18, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.

- i. Når kunden eller kundens reelle ejer er en politisk eksponeret person.
- ii. I forbindelse med korrespondentforbindelser med respondenter fra tredjelande.
- iii. I forbindelse med alle komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre, der ikke har noget klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål.

Selskaberne bør anvende yderligere skærpede kundekendingsprocedurer, når det står i et rimeligt forhold til den ML/TF-risiko, de har afdækket.

Politisk eksponerede personer

52. Selskaberne, der har konstateret, at en kunde eller en reel ejer er en politisk eksponeret person, skal altid gøre følgende:

- De skal træffe passende foranstaltninger til at identificere de formue- og indtægtskilder, der skal anvendes i forretningsforbindelsen, således at selskabet kan sikre sig, at der ikke er tale om udbytte fra korrupsion eller anden kriminell aktivitet. De foranstaltninger, som selskaberne bør træffe for at identificere den politisk eksponerede persons formue- og indtægtskilder, afhænger af, hvor høj risiko der er forbundet med forretningsforbindelsen. Selskaberne bør kontrollere formue- og indtægtskilderne på grundlag af pålidelige og uafhængige data, dokumenter eller oplysninger, hvis risikoen forbundet med forretningsforbindelsen med den politisk eksponerede person er særlig høj.
- De skal indhente den øverste ledelses godkendelse ved etablering eller videreførelse af forretningsforbindelser med en politisk eksponeret person. Det passende anciennitetsniveau for godkendelsen bør afhænge af, hvor høj risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen, og den øverste leder, der godkender en forretningsforbindelse med en politisk eksponeret person, bør have tilstrækkelig anciennitet og overblik til at træffe informerede beslutninger om spørgsmål, der har direkte indflydelse på selskabets risikoprofil.
- Når det overvejes, om forretningsforbindelsen med en politisk eksponeret person skal godkendes, bør den øverste ledelse basere sin beslutning på den ML/TF-risiko, selskabet ville blive udsat for, hvis det etablerede den pågældende forretningsforbindelse, og hvor godt rustet selskabet er til at styre denne risiko effektivt.
- De skal indføre skærpet vedvarende overvågning af både transaktionerne og risikoen forbundet med forretningsforbindelsen. Selskaberne bør identificere usædvanlige transaktioner og regelmæssigt gennemgå deres oplysninger for at sikre, at nye oplysninger, der kan påvirke risikovurderingen, identificeres rettidigt. Hyppigheden af den vedvarende overvågning bør afhænge af, hvor høj risiko der er forbundet med forretningsforbindelsen.

53. Selskaberne skal anvende alle disse foranstaltninger på politisk eksponerede personer, deres nærtstående og deres nære samarbejdspartnere. Selskaberne bør justere omfanget af disse procedurer på et risikobaseret grundlag¹⁵.

Korrespondentforbindelser

54. Selskaberne skal gennemføre specifikke skærpede kundekendingsprocedurer, hvis de har en grænseoverskridende korrespondentforbindelse med en korrespondent, der har hjemsted i et tredjeland¹⁶. Selskaberne skal anvende alle disse procedurer og de bør justere omfanget af disse procedurer på et risikobaseret grundlag.
55. Selskaberne bør henholde sig til afsnit III, hvor der opstilles retningslinjer for skærpede kundekendingsprocedurer i relation til korrespondentbankforbindelser. Disse retningslinjer kan også være nyttige for selskaber i relation til andre korrespondentbankforbindelser.

Usædvanlige transaktioner

56. Selskaberne bør indføre passende politikker og procedurer med henblik på at identificere usædvanlige transaktioner eller transaktionsmønstre. Når et selskab identificerer usædvanlige transaktioner, fordi:
- de er større end selskabet normalt ville forvente baseret på dets kendskab til kunden, forretningsforbindelsen eller den pågældende kundekategori,
 - de har et usædvanligt eller uventet mønster sammenlignet med kundens normale aktiviteter eller transaktionsmønstret i forbindelse med tilsvarende kunder, produkter eller tjenesteydelser,
 - de er meget komplekse sammenlignet med andre lignende transaktioner i forbindelse med tilsvarende kunder, produkter eller tjenesteydelser, eller
 - selskabet ikke har kendskab til et økonomisk eller påviseligt lovligt formål eller tvivler på, at de modtagne oplysninger er korrekte,
- skal selskabet anvende skærpede kundekendingsprocedurer.
57. Disse skærpede kundekendingsprocedurer bør være tilstrækkelige til at hjælpe selskabet med at afgøre, om disse transaktioner giver anledning til mistanke, og de skal som minimum omfatte følgende:
- Selskabet skal træffe rimelige og passende foranstaltninger for at forstå baggrunden for og formålet med disse transaktioner, f.eks. ved at identificere indtægtskilden og den påtænkte anvendelse eller finde ud af mere om kundens virksomhed, for at fastslå sandsynligheden for, at kunden foretager sådanne transaktioner.

¹⁵ Artikel 20, litra b), i direktiv (EU) 2015/849.

¹⁶ Artikel 19 i direktiv (EU) 2015/849.

- Selskabet skal overvåge forretningsforbindelsen og efterfølgende transaktioner oftere og med større opmærksomhed på detaljer. Et selskab kan beslutte at overvåge enkelte transaktioner, når dette står i rimeligt forhold til den risiko, det har identificeret.

Højrisikotredjelande og andre højrisikosituationer

58. I forbindelse med fysiske personer eller juridiske enheder, der er etableret eller beliggende i et højrisikotredjeland identificeret af Kommissionen¹⁷, og i alle andre højrisikosituationer bør selskaberne træffe en kvalificeret beslutning om, hvilke skærpede kundekendingsprocedurer der er passende i den enkelte højrisikosituation. Den relevante type skærpede kundekendingsprocedurer, herunder omfanget af de ønskede yderligere oplysninger, og øgede overvågning vil afhænge af årsagen til, at en lejlighedsvis transaktion eller en forretningsforbindelse er blevet klassificeret som en høj risiko.
59. Selskaberne er ikke altid forpligtet til at anvende alle de skærpede kundekendingsprocedurer, der er anført nedenfor. I visse højrisikosituationer kan det f.eks. være hensigtsmæssigt at fokusere på skærpet vedvarende overvågning, så længe forretningsforbindelsen består.
60. Skærpede kundekendingsprocedurer, som selskaberne bør anvende:
- Forøgelse af mængden af indhentede oplysninger med henblik på kundekendingsprocedurer:
 - i. Oplysninger om kundens eller den reelle ejers identitet eller om kundens ejer- og kontrolstruktur, således at der er sikkerhed for, at risikoen i forbindelse med forretningsforbindelsen er helt afdækket. Dette kan omfatte indhentning og vurdering af oplysninger om kundens eller den reelle ejers omdømme og vurdering af eventuelle negative påstande mod kunden eller den reelle ejer. Eksempler:
 - a. oplysninger om familiemedlemmer og tætte forretningspartnere
 - b. oplysninger om kundens eller den reelle ejers tidligere og nuværende forretningsaktiviteter
 - c. skadelig medieomtale.
 - ii. Oplysninger om forretningsforbindelsens tilsigtede karakter for at afgøre, om forretningsforbindelsens karakter og formål er lovligt, og for at hjælpe selskaberne med at tegne en mere fuldstændig kunderisikoprofil. Dette kan omfatte indhentning af oplysninger om:
 - a. antallet, størrelsen og hyppigheden af de transaktioner, der sandsynligvis vil blive registreret på kontoen, således at selskabet kan finde afvigelser, der kan give anledning til mistanke (i nogle tilfælde kan det være relevant at anmode

¹⁷ Artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849.

om dokumentation)

- b. hvorfor kunden ønsker et bestemt produkt eller en bestemt tjenesteydelse, især hvis det er uklart, hvorfor kundens behov ikke kan opfyldes bedre på en anden måde eller i en anden jurisdiktion
 - c. midlernes påtænkte anvendelse
 - d. karakteren af kundens eller den reelle ejers virksomhed, således at selskabet kan få en bedre forståelse af forretningsforbindelsens sandsynlige karakter.
- Forøgelse af kvaliteten af indhentede oplysninger med henblik på kundekendskabsprocedurer for at bekræfte kundens eller den reelle ejers identitet, herunder ved:
 - i. at kræve, at første betaling skal foretages via en konto, der verificerbart er i kundens navn i en bank, som er underlagt standarder for kundekendskabsprocedurer, der ikke er mindre strenge end dem, der er fastsat i kapitel II i direktiv (EU) 2015/849, eller
 - ii. at fastslå, at kundens formue og de midler, der anvendes i forretningsforbindelsen, ikke er udbytte fra kriminelle aktiviteter, og at formue- og indtægtskilderne er i overensstemmelse med selskabets viden om kunden og forretningsforbindelsens karakter. I nogle tilfælde, hvor risikoen forbundet med forretningsforbindelsen er særlig høj, kan kontrol af formue- og indtægtskilderne være det eneste passende risikoreducerende værktøj. Formue- og indtægtskilderne kan bl.a. kontrolleres på grundlag af moms- og indkomstskatteangivelser, kopier af reviderede regnskaber, lønsedler, offentlige dokumenter eller rapporter i uafhængige medier.
 - Hyppigere gennemgang for at få sikkerhed for, at selskabet fortsat kan styre risikoen forbundet med de enkelte forretningsforbindelser eller konkludere, at forretningsforbindelsen ikke længere er i overensstemmelse med selskabets risikovillighed, og for at gøre det nemmere at identificere eventuelle transaktioner, der skal undersøges nærmere, herunder ved:
 - i. At øge hyppigheden af gennemgangen af forretningsforbindelsen for at fastslå, om kundens risikoprofil har ændret sig, og om risikoen fortsat kan styres.
 - ii. At indhente den øverste ledelses godkendelse ved etablering eller videreførelse af forretningsforbindelser for at sikre, at den øverste ledelse er klar over den risiko, selskabet er udsat for, og kan træffe en kvalificeret beslutning om, i hvilket omfang selskabet er rustet til at håndtere denne risiko.
 - iii. At gennemgå forretningsforbindelsen mere regelmæssigt for at sikre, at eventuelle ændringer af kundens risikoprofil identificeres og vurderes, og at der om nødvendigt gribes ind.

- iv. At foretage en hyppigere eller grundigere overvågning af transaktioner for at identificere eventuelle usædvanlige eller uventede transaktioner, der kan give anledning til mistanke om ML/TF.

Dette kan omfatte identifikation af midlernes påtænkte anvendelse eller af baggrunden for visse transaktioner.

61. I afsnit III opstilles yderligere skærpede kundekendingsprocedurer, der kan være særlig relevante i forskellige sektorer.

Andre overvejelser

62. Selskaberne bør ikke etablere en forretningsforbindelse, hvis de ikke kan overholde kundekendingskravene, hvis de ikke finder det godtgjort, at forretningsforbindelsens formål og karakter er lovlig, eller hvis de ikke finder det godtgjort, at de effektivt kan håndtere risikoen til ML/TF-formål. Hvis forretningsforbindelsen allerede er etableret, bør selskaberne bringe forbindelsen til ophør eller suspendere transaktionerne, indtil forbindelsen kan bringes til ophør, med forbehold af eventuelle instrukser fra de retshåndhævende myndigheder.
63. Hvis selskaberne har en rimelig begrundet mistanke om forsøg på ML/TF, skal selskaberne indberette dette til deres FIU.
64. Selskaberne bør være opmærksomme på, at anvendelsen af en risikobaseret tilgang ikke i sig selv betyder, at de skal nægte at etablere eller bringe forretningsforbindelser med alle kunder i de kategorier, de forbinder med en højere ML/TF-risiko, til ophør, da risikoen i forbindelse med de enkelte forretningsforbindelser vil variere, selv inden for samme kategori.

Overvågning og gennemgang

Risikovurdering

65. Selskaberne bør løbende gennemgå deres vurderinger af ML/TF-risikoen forbundet med de enkelte forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner og af de underliggende faktorer for at sikre, at deres vurdering af ML/TF-risikoen til stadighed er ajourført og relevant. Selskaberne bør vurdere de oplysninger, der indhentes som led i deres vedvarende overvågning af en forretningsforbindelse, og overveje, om de påvirker risikovurderingen.
66. Selskaberne skal også sikre, at de har systemer og kontroller til afdækning af nye ML/TF-risici, og at de kan vurdere disse risici og, hvor det er relevant, indarbejde dem rettidigt i deres risikovurderinger for selskabet som helhed og i deres individuelle risikovurderinger.
67. Eksempler på systemer og kontroller, som selskaberne bør indføre med henblik på afdækning af nye risici:
- Procedurer, der sikrer, at interne oplysninger regelmæssigt gennemgås for at identificere tendenser og nye aspekter, både i forhold til enkelte forretningsforbindelser og selskabets virksomhed.

- Procedurer, der sikrer, at selskabet regelmæssigt gennemgår relevante informationskilder, såsom de kilder, der angivet i punkt 15 og 16 i disse retningslinjer. Dette bør navnlig omfatte:
 - i. Regelmæssig gennemgang af medierapporter, der er relevante for de sektorer eller jurisdiktioner, hvor selskabet opererer.
 - ii. Regelmæssig gennemgang af advarsler og rapporter fra de retshåndhævende myndigheder.
 - iii. Sikring af, at selskabet får kendskab til ændringer af terroradvarsler og sanktionsordninger, så snart de udsendes, f.eks. ved regelmæssigt at gennemgå terroradvarsler og undersøge, om der er opdaterede sanktionsordninger.
 - iv. Regelmæssig gennemgang af tematiske gennemgange og lignende publikationer udstedt af kompetente myndigheder.
 - Procedurer for indhentning og gennemgang af oplysninger om risici forbundet med nye produkter.
 - Etablering af kontakt til andre repræsentanter for sektoren og kompetente myndigheder (f.eks. i forbindelse med rundbordsdrøftelser, konferencer og uddannelsesudbydere) og procedurer for tilbagemelding om resultater til relevante medarbejdere.
 - Etablering af en informationsudvekslingskultur i selskabet og en stærk virksomhedsetik.
68. Eksempler på systemer og kontroller, som selskabet bør indføre for at sikre, at deres individuelle risikovurderinger og risikovurderinger for hele virksomheden til stadighed er ajourført, kan omfatte:
- Fastsættelse af en dato for den næste ajourføring af risikovurderinger, f.eks. den 1. marts hvert år, for at sikre, at nye risici medtages i risikovurderingerne. Hvis selskabet ved, at der er opstået en ny risiko, eller at en eksisterende risiko er blevet højere, bør dette hurtigst muligt afspejles i risikovurderingerne.
 - Nøje registrering af forhold i løbet af året, der kan have betydning for risikovurderingerne, såsom interne indberetninger af mistænkelige transaktioner, manglende overholdelse og indberetninger fra personalet i handelsfunktioner.
69. Som de oprindelige risikovurderinger bør enhver ajourføring af en risikovurdering og justering af de tilknyttede kundekendskabsprocedurer stå i et rimeligt forhold til ML/TF-risikoen.

Systemer og kontroller

70. Selskaberne bør tage skridt til at sikre, at deres risikostyringssystemer og -kontroller, især dem, der vedrører anvendelsen af det rette niveau af kundekendskabsprocedurer, er effektive og forholdsmæssige.

Opbevaring af registreringer

71. Selskaberne bør registrere og dokumentere deres risikovurderinger af forretningsforbindelser samt eventuelle ændringer af risikovurderingerne som led i deres gennemgang og overvågning for at sikre, at de kan godtgøre over for de kompetente myndigheder, at deres risikovurderinger og tilknyttede risikostyringsforanstaltninger er tilstrækkelige.

Afsnit III – Sektorspecifikke retningslinjer

72. De sektorspecifikke retningslinjer i afsnit III supplerer den generelle vejledning i disse retningslinjers afsnit II. Afsnit II og III bør læses sammen.
73. De risikofaktorer, der er beskrevet i de enkelte kapitler, er ikke udtømmende. Selskaberne bør anlægge en holistisk tilgang til risikoen i den pågældende situation og være opmærksom på, at forretningsforbindelsen ikke nødvendigvis rykker op i en højere eller lavere risikokategori på grund af tilstedeværelsen af isolerede risikofaktorer.
74. Hvert kapitel i afsnit III indeholder også eksempler på de kundekendskabsprocedurer, som selskaberne bør anvende på et risikobaseret grundlag i højrisikosituationer – og i det omfang det er tilladt i henhold til national ret – i situationer med en lav risiko. Disse eksempler er ikke udtømmende, og selskaber bør beslutte, hvilke kundekendskabsprocedurer der er mest hensigtsmæssige, ud fra niveauet og typen af den ML/TF-risiko, de har afdækket.

Kapitel 1: Sektorspecifikke retningslinjer for korrespondentbanker

75. I dette kapitel opstilles retningslinjer for korrespondentbankvirksomhed som defineret i artikel 3, stk. 8, litra a), i direktiv (EU) 2015/849. Selskaber med andre korrespondentforbindelser som defineret i artikel 3, stk. 8, litra b), i direktiv (EU) 2015/849 bør anvende disse retningslinjer, når det er relevant.
76. I en korrespondentbankforbindelse yder korrespondenten banktjenester til respondenten, enten mellem ejerne selv eller på respondentens kunders vegne. Korrespondenten har normalt ikke forretningsforbindelser med respondentens kunder og kender normalt ikke deres identitet eller den underliggende transaktions karakter og formål, medmindre disse oplysninger er inkluderet i betalingsinstruksen.
77. Banker bør overveje følgende risikofaktorer og foranstaltninger ud over dem, der er anført i disse retningslinjers afsnit II.

Risikofaktorer

Risikofaktorer i forbindelse med produkter, tjenesteydelser og transaktioner

78. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:
- Kontoen kan bruges af andre respondentbanker, der har et direkte forhold til respondenten, men ikke med korrespondenten ("nesting" eller "downstream clearing"), hvilket betyder, at korrespondenten indirekte leverer tjenesteydelser til andre banker, der ikke er respondenten.
 - Kontoen kan bruges af andre enheder i respondentens koncern, der ikke selv har været underlagt korrespondentens kundekendskabsprocedurer.
 - Disse tjenesteydelser omfatter åbning af en gennemstrømningskonto, som giver respondentens kunder mulighed for at udføre transaktioner direkte via respondentens konto.
79. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:
- Forbindelsen er begrænset til en SWIFT RMA-funktion til forvaltning af kommunikationer mellem finansieringsinstitutter. I et SWIFT RMA-forhold har respondenten eller modparten ikke et betalingskontoforhold.
 - Banker handler som ejere og håndterer ikke transaktioner på vegne af deres underliggende kunder, f.eks. i forbindelse med valutatransaktioner mellem to banker, hvor transaktionen foretages mellem bankerne som ejere, og hvor afviklingen af en transaktion ikke involverer betaling til tredjemand. I disse tilfælde foretages transaktionen for respondentbanken egen regning.

- Transaktionen vedrører salg, køb eller pantsætning af værdipapirer på regulerede markeder, f.eks. når banken optræder som eller bruger en depotbank med direkte adgang, normalt gennem en lokal deltager, til et værdipapirafviklingssystem i EU eller i tredjelande.

Kunderisikofaktorer

80. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Respondentens AML/CFT-politikker og respondentens systemer og kontroller til gennemførelse heraf opfylder ikke de standarder, der kræves i henhold til direktiv (EU) 2015/849.
- Respondenten er ikke underlagt tilstrækkeligt AML/CFT-tilsyn.
- Der er for nylig blevet truffet håndhævelsesforanstaltninger over for respondenten, dens moderselskab eller et selskab i samme koncern som respondenten på grund af utilstrækkelige AML/-CFT-politikker og -procedurer og/eller overtrædelser af AM/CFT-forpligtelser.
- Respondenten gør mange forretninger i sektorer, der er forbundet med højere ML/TF-risici. Respondenten foretager f.eks. mange pengeoverførsler eller gør mange forretninger på vegne af visse pengeoverførselsvirksomheder eller vekselkontorer, med personer, der har bopæl i et andet land end medlemstaten, eller i en anden valuta end den i det land, hvor respondenten er baseret.
- Respondentens ledelse eller ejerkreds omfatter politisk eksponerede personer, især hvis en politisk eksponeret person kan udøve meningsfuld indflydelse på respondenten, hvis den politisk eksponerede persons omdømme, integritet eller egnethed som bestyrelsesmedlem eller person med nøgelfunktioner giver anledning til bekymring, eller hvis den politisk eksponerede person er baseret i en jurisdiktion, som er forbundet med en højere ML/TF-risiko. Selskaber bør være særlig opmærksom på de jurisdiktioner, hvor korruption betragtes som systemisk eller udbredt.
- Den hidtidige forretningsforbindelse med respondenten giver anledning til bekymring, f.eks. fordi mængden af transaktioner ikke er i overensstemmelse med den mængde, som korrespondenten kunne forvente baseret på sin viden om respondentens karakter og størrelse.

81. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen: Korrespondenten er sikker på:

- At respondentens AML/CFT-kontroller ikke mindre strenge end dem, der kræves i henhold til direktiv (EU) 2015/849.
- At respondenten er en del af den samme koncern som korrespondenten, ikke er baseret i en jurisdiktion, som er forbundet med en højere ML/TF-risiko, og effektivt overholder AML-koncernstandarder, der ikke er mindre strenge end dem, der kræves i henhold til direktiv (EU) 2015/849.

Landerelaterede eller geografiske risikofaktorer

82. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Respondenten er baseret i en jurisdiktion forbundet med en højere ML/TF-risiko. Selskaberne bør være særlig opmærksomme på jurisdiktioner:
 - i. med et betydeligt omfang af korruption og/eller andre prædikatorforbrydelser for hvidvask af penge,
 - ii. uden et retlig og juridisk system, der har tilstrækkelig kapacitet til effektivt at retsforfølge disse lovovertrædelser, eller
 - iii. uden et effektiv AML/CFT-tilsyn¹⁸.
- Respondenten gør mange forretninger med kunder, der er baseret i en jurisdiktion forbundet med en højere ML/TF-risiko.
- Respondentens moderselskab har hjemsted eller er registreret i en jurisdiktion forbundet med en højere ML/TF-risiko.

83. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- Respondenten er baseret i en EØS-medlemsstat.
- Respondenten er baseret i et tredjeland med AML/CFT-krav, der ikke er mindre strenge end dem, der stilles i direktiv (EU) 2015/849, og gennemfører disse krav på en effektiv måde (selv om korrespondenter bør være opmærksom på, at dette ikke fritager dem fra at anvende de skærpede kundekendskabsprocedurer fastsat i artikel 19 i direktiv (EU) 2015/849).

Foranstaltninger

84. Alle korrespondenter skal anvende kundekendskabsprocedurer i forhold til respondenter, der er korrespondentens kunde, på et risikobaseret grundlag¹⁹. Korrespondenterne skal derfor:

- Identificere og kontrollere respondentens og dens reelle ejers identitet. I denne forbindelse bør korrespondenter indhente tilstrækkelige oplysninger om respondentens virksomhed og omdømme, således at de kan fastslå, at risikoen for hvidvask af penge forbundet med respondenter er ikke øget. Korrespondenter bør navnlig:
 - i. Indhente oplysninger om respondentens ledelse og – med henblik på forebyggelse af økonomisk kriminalitet – overveje relevansen af enhver eventuel forbindelse, som respondentens ledelse eller ejerkreds har til politisk eksponerede personer eller andre højrisikopersoner.

¹⁸ Se også afsnit II, punkt 22-27.

¹⁹ Artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849.

- ii. På et risikobaseret grundlag vurdere, om det ville være hensigtsmæssigt at indhente oplysninger om respondentens hovedforretningsområde, de typer kunder, som respondenten tiltrækker, og kvaliteten af dennes AML-systemer og -kontroller (herunder offentligt tilgængelige oplysninger om eventuelle nylige reguleringsmæssige eller strafferetlige sanktioner for AML-mangler). Hvis respondenten er en filial, et datterselskab eller et tilknyttet selskab, bør korrespondenter ligeledes vurdere moderselskabets status, omdømme og AML-kontroller.
- Fastlægge og dokumentere karakteren af og formålet med den leverede ydelse samt de enkelte institutters ansvar. Dette kan indebære en skriftlig beskrivelse af forbindelsens omfang, hvilke produkter og tjenesteydelser der leveres, og hvordan og af hvem korrespondentbankfaciliteten kan bruges (f.eks. om den kan bruges af andre banker inden for rammerne af deres forbindelse med respondenten).
 - Overvåge forretningsforbindelsen, herunder transaktioner, for at identificere ændringer i respondentens risikoprofil og usædvanlig eller mistænkelig adfærd, herunder aktiviteter, der ikke er i overensstemmelse med formålet med de leverede ydelser, eller som er i strid med de forpligtelser, der er indgået mellem korrespondenten og respondenten. Hvis korrespondentbanken giver respondentens kunder direkte adgang til konti (f.eks. gennemstrømningskonti eller "nested accounts"), bør den gennemføre skærpet vedvarende overvågning af forretningsforbindelsen. På grund af korrespondentbankens karakter føres der normalt tilsyn efter gennemførelsen.
 - Sikre, at deres kundekendingsoplysninger er opdaterede.
85. Korrespondenterne skal ligeledes godtgøre, at respondenten ikke tillader, at dens regnskaber bruges af et tomt bankselskab (shell bank)²⁰, jf. artikel 24 i direktiv (EU) 2015/849. Det kan i denne forbindelse være nødvendigt at anmode respondenten om at bekræfte, at den ikke handler med tomme bankselskaber, at læse relevante passager i respondentens politikker og procedurer eller at tage hensyn til offentligt tilgængelige oplysninger såsom lovbestemmelser, der forbyder levering af tjenesteydelser til tomme bankselskaber.
86. I tilfælde af grænseoverskridende korrespondentforbindelser med respondentinstitutter fra tredjelande pålægger artikel 19 i direktiv (EU) 2015/849 ligeledes korrespondenten at anvende specifikke skærpede kundekendingsprocedurer ud over de kundekendingsprocedurer, der er fastsat i artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849.
87. Der stilles ingen krav i direktiv (EU) 2015/849 til korrespondenter om at anvende kundekendingsprocedurer i forhold til respondentens individuelle kunder.
88. Korrespondenterne bør holde sig for øje, at spørgeskemaer vedrørende kundekendingsprocedurer fra internationale organisationer normalt ikke er specifikt udformet til at hjælpe korrespondenter med at overholde deres forpligtelser i henhold til direktiv (EU) 2015/849. Ved vurderingen af, om de vil bruge disse spørgeskemaer, bør

²⁰ Artikel 3, stk. 17, i direktiv (EU) 2015/849.

korrespondenterne vurdere, om de i tilstrækkelig grad vil sikre, at de overholder deres forpligtelser i henhold til direktiv (EU) 2015/849, og de bør træffe yderligere foranstaltninger, når det er nødvendigt.

Respondenter baseret i lande uden for EØS

89. Når respondenterne er baseret i et tredjeland, skal korrespondenter i henhold til artikel 19 i direktiv (EU) 2015/849 anvende specifikke skærpede kundekendingsprocedurer ud over de kundekendingsprocedurer, der er fastsat i artikel 13 i direktiv 2015/849.
90. Korrespondenterne skal anvende de enkelte skærpede kundekendingsprocedurer i forhold til respondenter med base i lande uden for EØS, men korrespondenterne kan justere omfanget af disse procedurer på et risikobaseret grundlag. Hvis korrespondenten på grundlag af en grundig undersøgelse f.eks. er sikker på, at respondenterne er baseret i et tredjeland, der har en effektiv AML/CFT-ordning, at der føres effektivt tilsyn med respondenterens overholdelse af disse krav, og at der ikke er en begrundet mistanke om, at respondenterens AML-politikker og -procedurer er eller for nylig er blevet anset for utilstrækkelige, skal vurderingen af respondenterens AML-kontroller ikke nødvendigvis udføres i detaljer.
91. Korrespondenter bør altid dokumentere deres kundekendingsprocedurer, skærpede kundekendingsprocedurer og beslutningsprocesser.
92. I henhold til artikel 19 i direktiv (EU) 2015/849 skal korrespondenterne træffe risikobaserede foranstaltninger med henblik på følgende:
 - Indhentning af tilstrækkelige oplysninger om et respondentinstitut til fuldt ud at forstå, hvori instituttets virksomhed består, for at fastslå, i hvilket omfang respondenterens virksomhed udsætter korrespondenten for en højere risiko for hvidvask af penge. Der bør i denne forbindelse tages skridt til at forstå og risikovurdere karakteren af respondenterens kundebase og den type aktiviteter, som respondenterne vil udføre via korrespondentkontoen.
 - Vurdering af instituttets omdømme og kvaliteten af tilsynet på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger. Dette betyder, at korrespondenten bør vurdere, i hvilket omfang korrespondenten kan sætte sin lid til, at der føres tilstrækkeligt tilsyn med, at respondenterne overholder sine AML-forpligtelser. Der findes en række offentligt tilgængelige ressourcer, f.eks. FATF- eller FSAP-vurderinger, som indeholder afsnit om effektivt tilsyn, der muligvis kan hjælpe korrespondenter med at vurdere dette.
 - Vurdering af respondentinstitutets kontrol med, at der ikke foregår hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (AML/CFT-kontroller). Dette indebærer, at korrespondenten bør foretage en kvalitativ vurdering af respondenterens AML/CFT-kontrolramme og ikke blot indhente en kopi af respondenterens AML-politikker og -procedurer. Denne vurdering bør dokumenteres udførligt. I overensstemmelse med den risikobaserede tilgang, hvor risikoen er særlig høj, og navnlig hvor mængden af korrespondentbanktransaktioner er betydelig,

bør korrespondenten overveje at foretage besøg på stedet og/eller stikprøvekontrol for at være sikker på, at respondentens AML-politikker og -procedurer gennemføres effektivt.

- Indhentning af den øverste ledelses godkendelse som defineret i artikel 3, stk. 12, i direktiv (EU) 2015/849, inden der etableres nye korrespondentbankforbindelser. Den godkendende øverste leder bør ikke sponsorere forbindelsen, og jo højere risiko forbundet med forbindelsen, jo mere højtstående bør den godkendende leder være. Korrespondenter bør holde ledelsen informeret om korrespondentbankforbindelser forbundet med en høj risiko og de skridt, korrespondenten tager for at håndtere denne risiko effektivt.
- Tilvejebringelse af dokumentation for de enkelte institutters ansvar. Dette kan være en del af korrespondentens standardvilkår og -betingelser, men korrespondenter bør skriftligt angive, hvordan og af hvem korrespondentbankfaciliteten kan bruges (f.eks. om den kan anvendes af andre banker inden for rammerne af deres forbindelser til respondenten), og hvori respondentens AML/CFT-ansvar består. Hvis risikoen forbundet med forretningsforbindelsen er høj, kan det være hensigtsmæssigt, at korrespondenten sikrer sig, at respondenten opfylder sit ansvar i henhold til denne aftale, f.eks. ved efterfølgende transaktionsovervågning.
- I forbindelse med gennemstrømningskonti og "nested accounts" bør korrespondenten sikre sig, at respondentens kredit- eller finansieringsinstitut har identitetskontrolleret de kunder, der har direkte adgang til korrespondentens konti, og vedvarende har gennemført kundekendingsprocedurer, samt at det er i stand til at forelægge korrespondentinstitutionen relevante kundekendingsoplysninger efter anmodning. Korrespondenter bør anmode respondenten om at bekræfte, at de relevante data kan forelægges på anmodning.

Respondenter baseret i EØS-lande

93. Hvis respondenten er baseret i et EØS-land, finder artikel 19 i direktiv (EU) 2015/849 ikke anvendelse. Korrespondenten er dog stadig forpligtet til at anvende risikobaserede kundekendingsprocedurer i henhold til artikel 13 i direktiv 2015/849.
94. Hvis risikoen forbundet med en respondent baseret i en EØS-medlemsstat øges, skal korrespondenter anvende skærpede kundekendingsprocedurer i overensstemmelse med artikel 18 i direktiv (EU) 2015/849. I så fald bør korrespondenter som minimum overveje at anvende nogle af de skærpede kundekendingsprocedurer, der er beskrevet i artikel 19 i direktiv 2015/849, særlig artikel 19, litra a) og b).

Kapitel 2: Sektorspecifikke retningslinjer for detailbanker

95. I disse retningslinjer betyder detailbankvirksomhed levering af bankydelse til fysiske personer og små og mellemstore virksomheder. Blandt eksempler på detailbankprodukter og -ydelser kan nævnes løbende konti, realkreditlån, opsparingskonti, forbrugerlån, lån med fast afdragsprofil og kreditlinjer.
96. På grund af karakteren af de tilbudte produkter og tjenesteydelser, den relative lette adgang og de ofte store mængder transaktioner og forretningsforbindelser er detailbankvirksomhed sårbar over for finansiering af terrorisme og over for alle faser af hvidvaskningsprocessen. Omfanget af forretningsforbindelser og transaktioner i forbindelse med detailbankvirksomhed kan samtidig gøre det særlig vanskeligt at afdække ML/TF-risikoen forbundet med enkelte forretningsforbindelser og mistænkelige transaktioner.
97. Banker bør overveje følgende risikofaktorer og foranstaltninger ud over dem, der er anført i disse retningslinjers afsnit II.

Risikofaktorer

Risikofaktorer i forbindelse med produkter, tjenesteydelser og transaktioner

98. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:
- Produkttegenskaberne fremmer anonymitet.
 - Produktet gør det muligt at modtage betalinger fra tredjemand, der hverken er forbundet med produktet eller identificeret på forhånd, hvor sådanne betalinger ikke forventes, f.eks. i forbindelse med realkreditlån eller almindelige lån.
 - Produktet pålægger ingen begrænsninger med hensyn til omsætning, grænseoverskridende transaktioner eller lignende produkttegenskaber.
 - Nye produkter og nye forretningsprocedurer, herunder nye leveringsmekanismer, og brug af nye teknologier eller teknologier under udvikling til både nye og eksisterende produkter, hvor der endnu ikke er en god forståelse heraf.
 - Lån (herunder realkreditlån) med sikkerhed i værdien af aktiver i andre jurisdiktioner, navnlig i lande, hvor det er vanskeligt at afgøre, om kunden er den lovlige ejer af sikkerhedsstillelsen, eller hvor det er svært at kontrollere identiteten af de parter, der garanterer lånet.
 - En usædvanlig stor mængde transaktioner eller en usædvanlig høj transaktionsværdi.
99. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:
- Produktet har begrænsede anvendelsesmuligheder, f.eks.:
 - i. Et tidsbegrænset opsparingsprodukt med lave opsparingsgrænser.

- ii. Et produkt, hvor fordelene ikke kan realiseres til gunst for tredjemand.
 - iii. Et produkt, hvor fordelene kun kan realiseres på lang sigt eller til et bestemt formål såsom pensionering eller køb af fast ejendom.
 - iv. En mindre lånefacilitet, herunder en facilitet, der er betinget af køb af en bestemt forbrugsgode eller tjenesteydelse.
 - v. Et produkt af lav værdi, herunder en leasingaftale, hvor ejendomsretten til aktivet ikke overgår til kunden, før kontraktforholdet ophører, eller aldrig overgår til kunden.
- Produktet kan kun købes af bestemte kategorier af kunder, f.eks. pensionister, forældre på vegne af deres børn eller mindreårige, indtil de bliver myndige.
 - Transaktioner skal udføres via en konto i kundens navn i et kredit- eller finansieringsinstitut, som er underlagt AML/CFT-krav, der ikke er mindre strenge end dem, der stilles i direktiv (EU) 2015/849.
 - Der er ingen overbetalingsfacilitet.

Kunderisikofaktorer

100. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Kundens karakter:
 - i. Kunden er en kontantbaseret virksomhed.
 - ii. Kunden er en virksomhed, der er forbundet med en højere risiko for hvidvask af penge, f.eks. visse pengeoverførselsvirksomheder og spiltjenester.
 - iii. Kunden er en virksomhed, der er forbundet med en højere risiko for korrupsion, f.eks. virksomheder i udvindingsindustrien eller inden for våbenhandel.
 - iv. Kunden er en nonprofitorganisation, der støtter jurisdiktioner, der er forbundet med en øget TF-risiko.
 - v. Kunden er en ny virksomhed uden en klar forretningsprofil eller historik.
 - vi. Kunden er ikke bosiddende i medlemsstaten. Banker bør bemærke, at artikel 16 i direktiv 2014/92/EU giver forbrugere, der har lovligt ophold i EU, ret til at åbne en basal bankkonto, selv om retten til at åbne og gøre brug af en basal betalingskonto kun gælder, i det omfang bankerne kan opfylde deres AML/CFT-forpligtelser, og ikke fritager bankerne for deres forpligtelse til at afdække og vurdere ML/TF-

risikoen, herunder risikoen forbundet med kunder, der ikke er bosat i den medlemsstat, hvor banken er baseret²¹.

- vii. Kundens reelle ejer er vanskelig at identificere, f.eks. fordi kundens ejerstruktur er usædvanlig, unødigt kompleks eller uigennemsigtig, eller fordi kunden udsteder ihændehaveraktier.
 - Kundeadfærden:
 - i. Kunden er tilbageholdende med at fremlægge kundekendskabsoplysninger eller synes bevidst at undgå direkte kontakt.
 - ii. Kundens ID-dokumentation er uden åbenlys grund ikke i standardformat.
 - iii. Kundens adfærd eller transaktionsvolumen er ikke som forventet for den pågældende kundekategori eller er uventet i lyset af de oplysninger, som kunden afgav ved åbningen af kontoen.
 - iv. Kundens adfærd er usædvanlig. Kunden fremskynder f.eks. uventet og uden rimelig forklaring en aftalt tilbagebetalingsplan, enten ved indbetalinger af engangsbeløb eller tidlig opsigelse, indskyder eller anmoder om at få udbetalt beløb i store sedler uden åbenlys grund, øger aktiviteterne efter en hvileperiode eller foretager transaktioner, der ikke synes at være økonomisk begrundede.

101. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen: ..

- Kunden er en langvarig kunde, hvis tidligere transaktioner ikke har vakt mistanke eller bekymring, og de ønskede produkter eller tjenesteydelser er i overensstemmelse med kundens risikoprofil.

Landerelaterede eller geografiske risikofaktorer²²

102. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Kundens midler hidrører fra personlige forbindelser eller forretningsforbindelser med jurisdiktioner, som er forbundet med en højere ML/TF-risiko.
- Betalingsmodtageren er baseret i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko. Selskaberne bør være særlig opmærksomme på jurisdiktioner, der vides at finansiere eller støtte terrorvirksomhed, eller hvor grupper, der begår terrorhandlinger, vides at operere, og jurisdiktioner omfattet af økonomiske sanktioner, embargoer eller foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, finansiering af terrorisme eller spredning.

²¹ Se udtalelse fra EBA "Opinion on the application of customer due diligence measures to customers who are asylum seekers from higher-risk third countries or territories": <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1359456/EBA-Op-2016-07+%28Opinion+on+Customer+Due+Diligence+on+Asylum+Seekers%29.pdf>.

²² Se også afsnit II.

103. Følgende faktor kan bidrage til at mindske risikoen:

- Lande, der er involveret i transaktionen, har en AML/CFT-ordning, der ikke er mindre streng end den, der kræves i henhold til direktiv (EU) 2015/849, og omfanget af prædikatorbrydelser er begrænset.

Risikofaktorer i forbindelse med distributionskanaler

104. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Forretningsforbindelser uden direkte kontakt, hvis der ikke er tilstrækkelige yderligere sikkerhedsforanstaltninger – f.eks. elektroniske signaturer, elektroniske identifikationscertifikater udstedt i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 910/2014 og kontroller til bekæmpelse af identitetssvindel.
- Tiltro til tredjemands kundekendingsprocedurer, når banken ikke har langvarige forretningsforbindelser med den henvisende tredjemand.
- Nye leveringskanaler, der endnu ikke er afprøvet.

105. Følgende faktor kan bidrage til at mindske risikoen:

- Produktet er kun tilgængeligt for kunder, der opfylder specifikke kriterier fastsat af nationale offentlige myndigheder, f.eks. i forbindelse med modtagere af statslige ydelser eller særlige opsparingsprodukter til børn, der er registreret i en bestemt medlemsstat.

Foranstaltninger

106. Hvis banker bruger automatiserede systemer til at afdække ML/TF-risikoen forbundet med enkelte forretningsforbindelser eller lejlighedsvis transaktioner og til at identificere mistænkelige transaktioner, bør de sikre, at disse systemer er egnede til formålet i overensstemmelse med de fastsatte kriterier i afsnit II. Brugen af automatiserede IT-systemer bør aldrig betragtes som en erstatning for personalets årvågenhed.

Skærpede kundekendingsprocedurer

107. Hvis risikoen forbundet med en forretningsforbindelse eller lejlighedsvis transaktion øges, skal banker anvende skærpede kundekendingsprocedurer²³. De kan omfatte følgende:

- Kontrol af kundens og den reelle ejers identitet på grundlag af mere end én pålidelig og uafhængig kilde.
- Identifikation og kontrol af identiteten af andre aktionærer, der ikke er kundens reelle ejer, eller af fysiske personer, der har beføjelse til at gøre brug af en konto eller give instrukser vedrørende overførsel af midler eller værdipapirer.

²³ Artikel 18 i direktiv (EU) 2015/849.

- Indhentning af flere oplysninger om kunden og forretningsforbindelsens karakter og formål for at opbygge en mere komplet kundeprofil, f.eks. ved at søge i åbne kilder eller skadelig negativ medieomtale eller bestille en efterretningsrapport hos tredjemand. Som eksempler på den type oplysninger, banker kan søge, kan nævnes oplysninger om:
 - i. Karakteren af kundens virksomhed eller beskæftigelse.
 - ii. Kilderne til kundens formue og midler omfattet af forretningsforbindelsen, for at få rimelig sikkerhed for, at disse er lovlige.
 - iii. Formålet med transaktionen, herunder i givet fald den påtænkte anvendelse af kundens midler.
 - iv. Eventuelle forbindelser, som kunden måtte have med andre jurisdiktioner (hovedkvarterer, driftsfaciliteter, filialer mv.) og de personer, der kan påvirke kundens aktiviteter.
 - v. Hvorfor kunden ønsker detailbankydelse uden for hjemlandets jurisdiktion, hvis kunden er baseret i et andet land.
- Hyppigere overvågning af transaktioner.
- Hyppigere gennemgang og om nødvendigt opdatering af oplysninger og dokumentation. Banker bør undersøge forretningsforbindelsen årligt, hvis risikoen forbundet med forbindelsen er særlig høj.

Lempede kundekendingsprocedurer

108. I situationer med en begrænset risiko, og i det omfang det er tilladt i henhold til national ret, kan banker anvende lempede kundekendingsprocedurer, der kan omfatte følgende:

- Identitetskontrol af kunder, der er underlagt en lovbestemt godkendelses- og reguleringsordning, på grundlag af dokumentation for, at kunden er underlagt denne ordning, f.eks. gennem en søgning i tilsynsmyndighedens offentlige register.
- Kontrol af kundens og i givet fald den reelle ejers identitet under etableringen af forretningsforbindelsen i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.
- Antagelse af, at en betaling trukket på en konto i kundens eget eller fælles navn i en reguleret kredit- eller finansieringsinstitut i et EØS-land opfylder de krav, der er fastsat i artikel 13, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2015/849.
- Accept af alternative former for identitet, der opfylder kriteriet om uafhængige og pålidelige kilder i artikel 13, stk. 1, litra a), i direktiv 2015/849, f.eks. et brev fra et statsligt organ eller et andet pålideligt offentligt organ til kunden, hvis der er en rimelig begrundelse for, at kunden ikke kan fremlægge standarddokumentation for identitet, og forudsat at der ikke er grund til mistanke.

- Kun opdatering af kundekendskabsoplysninger i tilfælde af specifikke udløsende begivenheder, f.eks. hvis kunden anmoder om et nyt produkt eller et produkt med en højere risiko, eller i tilfælde af ændringer i kundens adfærd eller transaktionsprofil, der tyder på, at risikoen forbundet med forbindelsen ikke længere er lav.

Klientkonti

109. Hvis en banks kunde åbner en klientkonto for at forvalte midler, som tilhører kundens egne klienter, bør banken anvende alle kundekendskabsprocedurerne, herunder behandle kundens klienter som de reelle ejere af midler på klientkontoen, og kontrollere deres identiteter.

110. Hvis der er tegn på, at risikoen forbundet med forretningsforbindelsen er høj, skal banker anvende relevante skærpede kundekendskabsprocedurer²⁴.

111. Hvis risikoen forbundet med forretningsforbindelsen er lav og underlagt nedenstående betingelser, kan en bank imidlertid anvende lempede kundekendskabsprocedurer, i det omfang det er tilladt i henhold til national ret, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- Kunden er et selskab, der er underlagt AML/CFT-forpligtelser i en EØS-stat eller et tredjeland med en AML/CFT-ordning, der ikke er mindre streng end den, der kræves i henhold til direktiv (EU) 2015/849, og der føres effektivt tilsyn med selskabets overholdelse af disse krav.
- Kunden er ikke et selskab, men en anden forpligtet enhed, der er underlagt AML/CFT-forpligtelser i en EØS-stat, og der føres effektivt tilsyn med selskabets overholdelse af disse krav
- ML/TF-risikoen forbundet med forretningsforbindelsen er lav ud fra bankens vurdering af kundens virksomhed, de typer klienter, som kundens virksomhed betjener, og de jurisdiktioner, som kundens virksomhed er eksponeret for.
- Banken er sikker på, at kunden anvender strenge og risikobaserede kundekendskabsprocedurer over for sine egne kunder og kundernes reelle ejere (det kan være hensigtsmæssigt for banken at træffe risikobaserede foranstaltninger for at vurdere, om kundens kundekendskabspolitikker og -procedurer er tilstrækkelige, f.eks. ved at tage direkte kontakt til kunden).
- Banken har truffet risikobaserede foranstaltninger for at være sikker på, at kunden fremlægger kundekendskabsoplysninger og dokumenter vedrørende sine underliggende klienter, der er de reelle ejere af indeståender på klientkontoen, omgående efter anmodning, f.eks. ved at inkludere relevante bestemmelser i en kontrakt med kunden eller ved stikprøvekontrol af kundens evne til at fremlægge kundekendskabsoplysninger efter anmodning.

²⁴ Artikel 13, stk. 1, og artikel 18, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849.

112. Hvis betingelserne for anvendelse af lempede kundekendingsprocedurer i forbindelse med klientkonti er opfyldt, kan de lempede kundekendingsprocedurer bestå i, at banken:

- identificerer og kontrollerer kundens identitet, herunder kundens reelle ejere (men ikke kundens underliggende klienter)
- vurderer forretningsforbindelsens formål og tilsigtede karakter
- gennemfører skærpet vedvarende overvågning af forretningsforbindelsen.

Kapitel 3: Sektorspecifikke retningslinjer for udstedere af elektroniske penge

113. Dette kapitel indeholder retningslinjer for udstedere af elektroniske penge (e-pengeudstedere) som defineret i artikel 2, stk. 3, i direktiv 2009/110/EF. ML/TF-risikoen forbundet med elektroniske penge²⁵ (e-penge) afhænger primært af de enkelte e-pengeprodukters egenskaber og af, i hvilken grad udstedere af e-penge bruger andre personer til at distribuere og indløse e-penge på deres vegne²⁶.

114. Selskaber, der udsteder e-penge, bør overveje følgende risikofaktorer og foranstaltninger ud over dem, der er anført i disse retningslinjers afsnit II. De sektorspecifikke retningslinjer for pengeoverførselsvirksomheder i afsnit III, kapitel 4, kan også være relevante i denne forbindelse.

Risikofaktorer

Risikofaktorer i forbindelse med produkter

115. E-pengeudstedere bør overveje ML/TF-risikoen relateret til:

- tærskler
- finansieringsmetoden
- anvendelighed og omsættelighed.

116. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Tærskler: Produktet giver mulighed for:
 - i. Store eller ubegrænsede betalinger, genopfyldning eller indløsning, herunder kontanthævning.
 - ii. Store betalinger, genopfyldning eller indløsning, herunder kontanthævning.
 - iii. Et stort eller ubegrænset beløb, der kan lagres på e-pengeproduktet /-kontoen.
- Finansieringsmetode: Produktet kan være:
 - i. Genopfyldt anonymt, f.eks. med kontanter, anonyme e-penge eller e-pengeprodukter, der er omfattet af undtagelsen i artikel 12 i direktiv (EU) 2015/849.
 - ii. finansieret med betalinger fra uidentificeret tredjemand
 - iii. finansieret med andre e-pengeprodukter.

²⁵ Artikel 2, stk. 2, i direktiv 2009/110/EU.

²⁶ Artikel 3, stk. 4, i direktiv 2009/110/EU.

- Anvendelighed og omsættelighed: Produktet:
 - i. Kan anvendes til overførsler mellem personer.
 - ii. Accepteres som betalingsmiddel af et stort antal handlende eller salgssteder.
 - iii. Er specifikt udformet til at blive accepteret som betalingsmiddel af handlende, der handler med varer og tjenesteydelser med en høj risiko for økonomisk kriminalitet, f.eks. onlinespil.
 - iv. Kan bruges i grænseoverskridende transaktioner eller i forskellige jurisdiktioner.
 - v. Er bestemt til anvendelse af andre personer end kunden, f.eks. visse partnerkortprodukter (men ikke mindre gavekort).
 - vi. Kan bruges til store kontanthævninger.

117. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- Tærskler: Produktet:
 - i. Har lave grænser for betalinger, genopfyldning eller indløsning, herunder kontanthævnning (selv om selskaber bør bemærke, at en lav grænse ikke i sig selv nødvendigvis er tilstrækkeligt til at reducere TF-risikoen).
 - ii. Begrænser antallet af betalinger, genopfyldninger eller indløsninger, herunder kontanthævnning, i en given periode.
 - iii. begrænser det beløb, der kan lagres på e-pengeproduktet/-kontoen på et givent tidspunkt.
- Finansiering: Produktet:
 - i. Forudsætter, at beløb til køb eller genopfyldning verificerbart trækkes fra en konto i kundens eget eller fælles navn i et kredit- eller finansieringsinstitut i EØS.
- Anvendelighed og omsættelighed: Produktet:
 - i. Kan ikke eller kun i meget begrænset omfang anvendes til kontanthævninger.
 - ii. Kan kun bruges indenlands.
 - iii. Accepteres af et begrænset antal handlende eller salgssteder, hvis virksomhed e-pengeudstederen kender.

- iv. Er specifikt udformet til at begrænse brugen blandt handlende, som handler med varer og tjenesteydelser, der er forbundet med en høj risiko for økonomisk kriminalitet.
- v. Accepteres som betalingsmiddel i forbindelse med begrænsede typer lavrisikotjenester eller -produkter.

Kunderisikofaktorer

118. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Kunden køber flere e-pengeprodukter fra samme udsteder, genopfylder ofte produktet eller foretager flere kontanthævninger inden for kort tid og uden økonomisk begrundelse. Hvis distributørerne (eller agenter, der optræder som distributører) selv er forpligtede enheder, gælder dette også for e-pengeprodukter fra forskellige udstedere købt fra samme distributør.
- Kundens transaktioner er altid lige under alle værdi- eller transaktionstærskler.
- Produktet synes at blive brugt af flere personer, hvis identitet udsteder ikke kender (produktet bruges f.eks. fra flere IP-adresser på samme tid).
- Der er hyppige ændringer i kundens identifikationsdata, f.eks. hjemadresse eller IP-adresse eller tilknyttede bankkonti.
- Produktet bruges ikke til det påtænkte formål, idet det f.eks. bruges i andre lande, selv om det var tænkt som et gavekort til et indkøbscenter.

119. Følgende faktor kan bidrage til at mindske risikoen:

- Produktet er kun tilgængeligt for bestemte kategorier af kunder, modtagere af sociale ydelser eller ansatte i en virksomhed, der udsteder produktet for at dække virksomhedsudgifter.

Risikofaktorer i forbindelse med distributionskanaler

120. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Onlinedistribution og distribution uden direkte kontakt uden tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger såsom elektroniske signaturer, elektroniske identifikationsdokumenter, der opfylder de fastsatte kriterier i forordning (EU) nr. 910/2014, og foranstaltninger til bekæmpelse af identitetssvindel.
- Distribution via formidlere, der ikke selv er forpligtede enheder i henhold til direktiv (EU) 2015/849 eller national ret, hvor det er relevant, hvor e-pengeudstederen:
 - i. Forlader sig på, at formidlerens opfylder nogle af e-udstederens AML/CFT-forpligtelser.
 - ii. Ikke har sikret sig, at formidleren har indført tilstrækkelige AML/CFT-systemer og -kontroller.

- Segmentering af tjenester, dvs. flere operationelt uafhængige tjenesteudbyderes levering af e-pengetjenester uden tilstrækkeligt tilsyn og tilstrækkelig koordinering.

Landerelaterede eller geografiske risikofaktorer²⁷

121. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Betalingsmodtageren er baseret i, eller produktet modtager midler fra kilder i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko. Selskaberne bør være særlig opmærksomme på jurisdiktioner, der vides at finansiere eller støtte terrorvirksomhed, eller hvor grupper, der begår terrorhandlinger, vides at operere, og jurisdiktioner omfattet af økonomiske sanktioner, embargoer eller foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, finansiering af terrorisme eller spredning.

Foranstaltninger

122. Den nationale lovgivning kan indeholde en undtagelse fra identifikation og kontrol af kundens og den reelle ejers identitet og vurdering af forretningsforbindelsens karakter og formål for visse e-pengeprodukter, jf. artikel 12 i direktiv (EU) 2015/849.

123. Selskaberne bør bemærke, at undtagelsen i artikel 12 i direktiv (EU) 2015/849 ikke omfatter forpligtelsen til vedvarende overvågning af transaktioner og forretningsforbindelsen eller fritager dem fra forpligtelsen til at identificere og indberette mistænkelige transaktioner. Dette betyder, at selskaberne bør sikre, at de indhenter tilstrækkelige oplysninger om deres kunder eller om, hvilke typer kunder deres produkt er rettet mod, således at de kan foretage en meningsfuld vedvarende overvågning af forretningsforbindelsen.

124. Eksempler på de typer overvågningssystemer, selskaberne bør indføre:

- Transaktionsovervågningssystemer, der identificerer uregelmæssigheder eller mistænkelige adfærdsmønstre, herunder en uventet og utilsigtet brug af produktet. Selskabet kan muligvis deaktivere produktet enten manuelt eller ved chipkortkontrol, indtil det har fået sikkerhed for, at der ikke er grund til mistanke.
- Systemer, der identificerer uoverensstemmelser mellem indsendte og registrerede oplysninger, f.eks. mellem indsendte oplysninger om oprindelsesland og den elektronisk detekterede IP-adresse.
- Systemer, der sammenligner indsendte oplysninger med selskabets oplysninger om andre forretningsforbindelser, og som kan identificere mønstre såsom samme finansieringsinstrument eller samme kontaktoplysninger.
- Systemer, der identificerer, om produktet bruges af handlende, som handler med varer og tjenesteydelser, der er forbundet med en høj risiko for økonomisk kriminalitet.

²⁷ Se afsnit II, punkt 22-27.

Skærpede kundekendskabsprocedurer

125. Eksempler på skærpede kundekendskabsprocedurer, som selskaberne bør anvende i en højrisikosituation:

- Indhentning af yderligere kundeoplysninger i forbindelse med identifikationen såsom indtægtskilden.
- Yderligere kontrolforanstaltninger på grundlag af en bredere vifte af pålidelige og uafhængige kilder (f.eks. kontrol med opslag i onlinedatabaser) for at kontrollere kundens eller den reelle ejers identitet.
- Indhentning af yderligere oplysninger om forretningsforbindelsens tilsigtede karakter, f.eks. ved at anmode kunder om forretningsoplysninger eller om, hvilke jurisdiktioner de har til hensigt at overføre e-penge til.
- Indhentning af oplysninger om forhandlerens/betalingsmodtageren, især hvis e-pengeudstederen har en begrundet mistanke om, at dens produkter bliver brugt til at købe ulovlige varer eller varer med aldersbegrænsning.
- Kontrol af identitetssvindel for at sikre, at kunden er den, som den hævder at være.
- Skærpet overvågning af forretningsforbindelsen og enkelte transaktioner.
- Identifikation af indtægtskilden og den påtænkte anvendelse.

Lempede kundekendskabsprocedurer

126. I det omfang det er tilladt i henhold til national ret, kan selskaberne overveje at anvende lempede kundekendskabsprocedurer i forbindelse med e-pengeprodukter med lav risiko, der ikke er omfattet af undtagelsen i artikel 12 i direktiv (EU) 2015/849.

127. I det omfang det er tilladt i henhold til national ret, kan selskaberne f.eks. anvende følgende lempede kundekendskabsprocedurer i lavrisikosituationer:

- Udsættelse af kontrollen af kundens eller den reelle ejers identitet til en bestemt senere dato efter etableringen af forbindelsen eller indtil overskridelsen af en bestemt (lav) beløbsgrænse (afhængigt af hvad der først indtræffer). Beløbsgrænsen bør ikke overstige 250 EUR, hvis produktet ikke er genopladeligt, eller hvis det kan bruges i andre jurisdiktioner eller i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner, eller 500 EUR, i det omfang det er tilladt i henhold til national ret (i dette tilfælde kan produktet kun bruges på hjemmemarkedet).
- Kontrol af kundens identitet på grundlag af en betaling trukket på en konto i kundens eget eller fælles navn eller en konto, som kunden verificerbart har kontrol over, i et EØS-reguleret kredit- eller finansieringsinstitut.
- Identitetskontrol på grundlag af færre kilder.
- Identitetskontrol på grundlag af mindre pålidelige kilder.

- Anvendelse af alternative identitetskontrolmetoder.
- Antagelse af forretningsforbindelsens formål og tilsigtede karakter, hvis dette er indlysende, f.eks. i forbindelse med visse gavekort, der ikke er omfattet af undtagelsen for lukkede netværk.
- Mindskelse af overvågningens intensitet inden for en vis beløbsgrænse. Da vedvarende overvågning er et vigtigt middel til at indhente flere oplysninger om kunderisikofaktorer (se ovenfor) i forbindelse med et kundeforhold, bør denne grænse for både enkelte transaktioner og transaktioner, der ser ud til at være indbyrdes forbundet inden for en periode på 12 måneder, fastsættes på et niveau, som selskabet har vurderet som udgørende en lav risiko for både finansiering af terrorisme og hvidvask af penge.

Kapitel 4: Sektorspecifikke retningslinjer for pengeoverførselsvirksomheder

128. Pengeoverførselsvirksomheder er betalingsinstitutter, der er meddelt tilladelse til at udbyde og gennemføre betalingstjenester i hele EU i henhold til direktiv 2007/64/EF. Selskaberne i denne sektor er diversificerede og spænder fra individuelle virksomheder til komplekse kædeoperatører.
129. Mange pengeoverførselsvirksomheder gør brug af agenter til at levere betalingstjenester på deres vegne. Agenter udbyder ofte betalingstjenester som en accessorisk aktivitet i forhold til deres hovedaktivitet, og de er ikke altid selv forpligtede enheder i henhold til gældende AM/CFT-lovgivning, og deres AML/CFT-ekspertise kan derfor være begrænset.
130. Pengeoverførselsvirksomheder kan være eksponeret for ML/TF-risici på grund af den udbudte tjenestes karakter. Dette skyldes transaktionernes enkelhed og hastighed, deres globale karakter og deres ofte kontantbaserede karakter. På grund af denne betalingstjenestes karakter udfører pengeoverførselsvirksomheder ofte lejlighedsvis transaktioner i stedet for at etablere en forretningsforbindelse med deres kunder, og deres forståelse af ML/TF-risikoen forbundet med kunden kan derfor være begrænset.
131. Pengeoverførselsvirksomheder bør overveje følgende risikofaktorer og foranstaltninger ud over dem, der er anført i disse retningslinjers afsnit II.

Risikofaktorer

Risikofaktorer i forbindelse med produkter, tjenesteydelser og transaktioner

132. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:
- Produktet kan anvendes til store eller ubegrænsede transaktioner.
 - Produktet eller tjenesteydelsen kan anvendes globalt.
 - Transaktionen er kontantbaseret eller finansieret med anonyme elektroniske penge, herunder elektroniske penge, der er omfattet af undtagelsen i henhold til artikel 12 i direktiv (EU) 2015/849.
 - Overførsler foretages af en eller flere betalere i forskellige lande til en lokal betalingsmodtager.
133. Følgende faktor kan bidrage til at mindske risikoen:
- De overførte midler hidrører fra en konto i betalers navn i et kredit- eller finansieringsinstitut i EØS.

Kunderisikofaktorer

134. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Kundens forretningsaktiviteter:
 - i. Kunden ejer eller driver en virksomhed, der håndterer store kontantbeløb.
 - ii. Kundens virksomhed har en kompliceret ejerstruktur.
- Kundeadfærden:
 - i. Kundens behov kan bedre opfyldes andetsteds, f.eks. fordi pengeoverførselsvirksomheden ikke er lokal i forhold til kunden eller kundens virksomhed.
 - ii. Kunden synes at handle på en anden persons vegne. Der er f.eks. nogle, der overvåger kunden eller er synlige uden for det sted, hvor transaktionen udføres, eller kunden læser instrukser fra et notat
 - iii. Kundens adfærd synes ikke at være økonomisk begrundet. Kunden accepter f.eks. en dårlig valutakurs eller høje gebyrer uden at stille spørgsmål, anmoder om en transaktion i en valuta, der ikke er officiel eller almindeligt anvendt i den jurisdiktion, hvor kunden og/eller modtageren er baseret, eller anmoder om eller tilbyder store valutabeløb i enten små eller store sedler.
 - iv. Kundens transaktioner ligger altid lige under gældende grænser, herunder grænsen for kundekendskabsprocedurer for lejlighedsvis transaktioner i artikel 11, litra b), i direktiv 2015/849 og grænsen på 1 000 EUR i artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) 2015/847²⁸. Selskaber bør være opmærksom på, at grænsen i artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) 2015/847 kun finder anvendelse på transaktioner, der ikke finansieres med kontanter eller anonyme elektroniske penge.
 - v. Kundens brug af tjenesteydelsen er usædvanlig. Kunden sender eller modtager f.eks. penge til eller fra sig selv eller sender straks pengene videre efter modtagelsen.
 - vi. Kunden synes at vide lidt om eller er tilbageholdende med at give oplysninger om betalingsmodtageren.
 - vii. Flere af selskabets kunder overfører penge til samme betalingsmodtager eller synes at have samme identifikationsoplysninger, f.eks. adresse eller telefonnummer.
 - viii. En indgående transaktion ledsages ikke af de krævede oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren.

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EØS-relevant tekst).

- ix. Det fremsendte eller modtagne beløb stemmer ikke overens med kundens indkomst (hvis kendt).

135. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- Kunden er en mangeårig kunde, hvis tidligere adfærd ikke har givet anledning til mistanke, og der er ingen tegn på, at ML/TF-risikoen kan være øget.
- Det overførte beløb er lavt. Selskaber bør dog være opmærksom på, at lave mængder ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at afveje TF-risikoen.

Risikofaktorer i forbindelse med distributionskanaler

136. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Der er ingen begrænsninger på finansieringsinstrumentet, f.eks. i forbindelse med kontanter eller betalinger med e-pengeprodukter, der er omfattet af undtagelsen i artikel 12 i direktiv (EU) 2015/849, elektroniske overførsler eller checks.
- Den anvendte distributionskanal sikrer en vis anonymitet.
- Tjenesten leveres udelukkende online uden tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger.
- Pengeoverførselstjenesten foretages via agenter, der:
 - i. Repræsenterer mere end én agenturgiver.
 - ii. Har usædvanlige omsætningsmønstre sammenlignet med andre agenter lignende steder, f.eks. usædvanligt store eller små transaktionsstørrelser, usædvanligt store kontante transaktioner eller et stort antal transaktioner, der falder lige under grænsen for kundekendingsprocedurer, eller gør forretninger uden for normale åbningstider.
 - iii. Gør mange forretninger med betalere eller betalingsmodtage fra jurisdiktioner, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko.
 - iv. Synes at være usikre på eller inkonsekvente i anvendelsen af koncernens AML/CFT-politikker.
 - v. Ikke opererer i den finansielle sektor og har en anden hovedaktivitet.
- Pengeoverførselstjenesten udbydes gennem et stort netværk af agenter i forskellige jurisdiktioner.
- Pengeoverførselstjenesten udbydes gennem en alt for kompleks betalingskæde, f.eks. med et stort antal formidlere, der opererer i forskellige jurisdiktioner eller tillader (formelle og uformelle) afviklingssystemer, der ikke er sporbare.

137. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- Agenter er selv regulerede finansinstitutter.
- Tjenesten kan kun finansieres ved overførsler fra en konto i kundens navn i et kredit- eller finansieringsinstitut i EØS eller en konto, som kunden verificerbart har kontrol over.

Landerelaterede eller geografiske risikofaktorer

138. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Betaleren eller betalingsmodtageren er baseret i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko.
- Betalingsmodtageren er bosat i en jurisdiktion uden eller med en mindre udviklet, formel banksektor, hvilket betyder, at uformelle pengeoverførselstjenester, f.eks. hawala, kan anvendes på betalingsstedet.

Foranstaltninger

139. Da mange pengeoverførselsvirksomheders forretningsaktiviteter primært er transaktionsbaserede, bør selskaber overveje, hvilke overvågningsystemer og kontroller de indfører for at sikre, at de opdager forsøg på hvidvask af penge og terrorfinansiering, også selv om de ikke har eller kun har grundlæggende kundekendskabsoplysninger om kunden, da der ikke er blevet etableret en forretningsforbindelse.

140. Selskaber bør under alle omstændigheder indføre:

- Systemer til identifikation af forbundne transaktioner.
- Systemer til identifikation af, om forskellige kunders transaktioner har samme betalingsmodtager.
- Systemer til identifikation af indtægtskilden og den påtænkte anvendelse i videst muligt omfang.
- Systemer, der sikrer fuld sporbarhed af både transaktioner og antallet af operatører, der indgår i betalingskæden.
- Systemer, der sikrer, at det kun er behørigt autoriserede udbydere af pengeoverførselstjenester, der kan operere i hele betalingskæden.

141. Hvis risikoen forbundet med en lejlighedsvis transaktion eller forretningsforbindelse øges, bør selskaber anvende skærpede kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med afsnit II, herunder, hvor det er relevant, skærpet overvågning af transaktioner (f.eks. øget hyppighed eller lavere grænser). Hvis risikoen er forbundet med en lejlighedsvis transaktion eller forretningsforbindelse er lav, og i det omfang det er tilladt i henhold til national ret, kan selskaber omvendt anvende lempede kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med afsnit II.

Brug af agenter

142. Pengeoverførselsvirksomheder, der gør brug af agenter til at udbyde betalingstjenester, bør vide, hvem deres agenter er²⁹. I denne forbindelse bør pengeoverførselsvirksomheder etablere og opretholde passende og risikobaserede politikker og procedurer for at modvirke risikoen for, at deres agenter deltager i eller anvendes til ML/TF, herunder ved at gøre følgende tiltag:

- Identifikation af den person, der ejer eller kontrollerer agenten, hvis agenten er en juridisk person, for at få sikkerhed for, at den ML/TF-risiko, som pengeoverførselsvirksomheden er eksponeret for som følge af sin brug af agenter, ikke øges.
- Indhentning af dokumentation i overensstemmelse med kravene i artikel 19, stk. 1, litra c), i direktiv (EU) 2015/2366 for, at direktører og andre ledelsesansvarlige for agenten besidder den nødvendige egnethed og hæderlighed, herunder ved at undersøge deres ærlighed, integritet og omdømme. Enhver anmodning fra pengeoverførselsvirksomheden bør stå i rimeligt forhold til arten, kompleksiteten og omfanget af den ML/TF-risiko, der er forbundet med de betalingstjenester, som udbydes af agenten, og kan baseres på pengeoverførselsvirksomhedens kundekendskabsprocedurer.
- Gennemførelse af rimelige foranstaltninger for at sikre sig, at agentens interne AM/CFT-kontroller er og forbliver tilstrækkelige, så længe agenturforholdet består, f.eks. ved at overvåge en stikprøve af agentens transaktioner eller gennemgå agentens kontroller på stedet. Hvis en agents interne AML/CFT-kontroller adskiller sig fra pengeoverførselsvirksomhedens, f.eks. fordi agenten repræsenterer mere end én agenturgiver, eller fordi agenten selv er en forpligtet enhed i henhold til gældende AML/CFT-lovgivning, bør pengeoverførselsvirksomheden vurdere og styre risikoen for, at disse forskelle kan påvirke pengeoverførselsvirksomhedens egen og agentens overholdelse af AML/CFT-forpligtelserne.
- Tilvejebringelse af AML/CFT-kurser til agenter for at sikre, at agenter har en tilstrækkelig forståelse af relevante ML/TF risici og den kvalitet af AML/CFT-kontroller, som pengeoverførselsvirksomheden forventer.

²⁹ Artikel 19 i direktiv (EU) 2366/2015.

Kapitel 5: Sektorspecifikke retningslinjer for formueforvaltning

143. Formueforvaltning er levering af banktjenesteydelser og andre finansielle tjenesteydelser til privatpersoner med stor nettoformue og deres familier eller virksomheder. Kaldes ligeledes private banking. Formueforvaltningsselskabers kunder kan forvente at blive betjent af dedikerede kundeansvarlige, der yder skræddersyede tjenester, f.eks. inden for bankvirksomhed (f.eks. løbende konti, realkreditlån og valuta), investeringsforvaltning og -rådgivning, forvaltning af aktiver, boksudlejning, forsikring, family office-tjenester, skatte- og formueplanlægning og tilknyttede tjenester, herunder juridisk bistand.
144. Mange af de karakteristika, der typisk er forbundet med formueforvaltning, såsom velhavende og rige kunder, meget høje transaktionsværdier og meget store porteføljer, komplekse produkter og tjenesteydelser, herunder skræddersyede investeringsprodukter, og en forventning om fortrolighed og diskretion indikerer, at der er en højere risiko for hvidvask af penge i forhold til de typiske karakteristika for detailbankvirksomhed. Formueforvaltningsselskabers tjenester kan være særlig sårbare over for at blive udnyttet af kunder, der ønsker at skjule deres midlers oprindelse eller f.eks. undgå at betale skat i hjemlandet.
145. Selskaberne i denne sektor bør overveje følgende risikofaktorer og foranstaltninger ud over dem, der er anført i disse retningslinjers afsnit II. De sektorspecifikke retningslinjer i afsnit III, kapitel 2, 7 og 9, kan også være relevante i denne forbindelse.

Risikofaktorer

Risikofaktorer i forbindelse med produkter, tjenesteydelser og transaktioner

146. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Kunder, der anmoder om store kontantbeløb eller andre fysiske værdiopbevaringsmidler, f.eks. ædelmetaller.
- Meget høje transaktionsværdier.
- Finansielle arrangementer, der involverer jurisdiktioner forbundet med en højere ML/TF-risiko (selskaber bør være særlig opmærksom på lande med bankhemmelighed, eller som ikke overholder internationale standarder for gennemsigtighed på skatteområdet)³⁰.
- Lån (herunder realkreditlån) med sikkerhed i værdien af aktiver i andre jurisdiktioner, navnlig i lande, hvor det er vanskeligt at afgøre, om kunden er den lovlige ejer af sikkerhedsstillelsen, eller hvor det er svært at kontrollere identiteten af de parter, der garanterer lånet.
- Brugen af komplekse forretningsstrukturer såsom truste og private investeringselskaber, især hvis det kan være uklart, hvem den endelige reelle ejer er.

³⁰ Se også afsnit II, punkt 26.

- Forretningsaktiviteter i flere lande, især hvis flere udbydere af finansielle tjenesteydelser er involveret.
- Grænseoverskridende arrangementer, hvis aktiver er deponeret eller forvaltes i et andet finansieringsinstitut, enten af samme finansielle koncern eller uden for koncernen, især hvis det andet finansieringsinstitut er baseret i en jurisdiktion, som er forbundet med en højere ML/TF-risiko. Selskaber bør være særlig opmærksom på jurisdiktioner med et større omfang af prædikatorbrydelser, svag AML/CFT-ordning eller lave standarder for gennemsigtighed på skatteområdet.

Kunderisikofaktorer

147. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Kunder med indkomst og/eller formue fra højrisikosektorer såsom sektoren for våbenhandel, udvindingsindustrien, bygge- og anlægssektoren, spilsektoren eller private militære entreprenører.
- Kunder, mod hvem der er rettet troværdige påstande om overtrædelser.
- Kunder, der forventer en usædvanlig høj grad af fortrolighed eller diskretion.
- Kunder, hvis udgifts- eller transaktionsmæssige adfærd gør det vanskeligt at fastslå "normale" eller forventede adfærdsmønstre.
- Meget velhavende og indflydelsesrige kunder, herunder kunder, der er højt profileret i offentligheden, kunder, der ikke bor i medlemsstaten og politisk eksponerede personer. Hvis en kunde eller dennes reelle ejer er en politisk eksponeret person, skal selskabet altid gennemføre skærpede kundekendingsprocedurer i overensstemmelse med artikel 18-22 i direktiv (EU) 2015/849.
- Kunden anmoder selskabet om at foranstalte, at tredjemand leverer et produkt eller en tjenesteydelse til kunden uden en klar forretningsmæssig eller økonomisk begrundelse.

Landerelaterede eller geografiske risikofaktorer³¹

148. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Der gøres forretninger i lande med bankhemmelighed, eller som ikke overholder internationale standarder for gennemsigtighed på skatteområdet.
- Kunden bor i, eller dens midler hidrører fra aktiviteter i en jurisdiktion, som er forbundet med en højere ML/TF-risiko.

³¹ Se også afsnit II.

Foranstaltninger

149. Den medarbejder, der forvalter et formueforvaltningsselskabs relationer til en kunde (den kundeansvarlige), bør spille en central rolle i vurderingen af risikoen. Den kundeansvarliges tætte kontakt med kunden vil lette indsamlingen af oplysninger, der gør det muligt at danne et mere fyldestgørende billede af formålet med og karakteren af kundens forretningsaktiviteter (f.eks. en forståelse af kundens formuekilde, hvorfor komplekse eller usædvanlige arrangementer ikke desto mindre kan være regulære og legitime, eller hvorfor ekstra sikkerhed kan være passende). Denne tætte kontakt kan dog også føre til interessekonflikter, hvis den kundeansvarlige kommer for tæt på kunden til skade for selskabets bestræbelser på at håndtere risikoen for økonomisk kriminalitet. Det vil derfor også være hensigtsmæssigt, hvis f.eks. overvågningsafdelingen og den øverste ledelse fører uafhængigt tilsyn med risikovurderinger.

Skærpede kundekendskabsprocedurer

150. Følgende skærpede kundekendskabsprocedurer kan være passende i højrisikosituationer:

- Indhentning og kontrol af flere oplysninger om kunder end i almindelige risikosituationer og gennemgang og opdatering af disse oplysninger regelmæssigt og i tilfælde af væsentlige ændringer i en kundes profil. Selskaber bør foretage vurderinger på et risikobaseret grundlag og undersøge kunder forbundet med en højere risiko mindst en gang om året, men hyppigere, hvis risikoen tilsiger det. Disse procedurer kan omfatte registrering af besøg hos kunder, både i deres hjem eller i deres virksomhed, herunder af eventuelle ændringer af kundens profil eller andre oplysninger, som kan påvirke den risikovurdering, der foretages på baggrund af disse besøg.
- Identifikation af formue- og indtægtskilderne. Hvis risikoen er særlig høj, og/eller hvis selskabet er i tvivl om midlernes legitime oprindelse, kan kontrol af formue- og indtægtskilderne være det eneste passende risikoreducerende værktøj. Formue- og indtægtskilderne kan bl.a. kontrolleres på grundlag af følgende:
 - i. En original eller bekræftet kopi af en nylig lønseddel.
 - ii. Skriftlig bekræftelse af årsløn underskrevet af en arbejdsgiver.
 - iii. En original eller bekræftet kopi af salgskontrakt, f.eks. vedrørende investeringer eller et selskab.
 - iv. Skriftlig bekræftelse af salg underskrevet af en advokat.
 - v. En original eller bekræftet kopi af et testamente eller attesteringsprocedure.
 - vi. Skriftlig bekræftelse af arv underskrevet af en advokat, administrator eller eksekutor.

- vii. En internetsøgning i et selskabsregister for at bekræfte salget af et selskab.
- Identifikation af midlernes påtænkte anvendelse
 - Gennemførelse af flere kontroller af og flere kundekendingsprocedurer i forhold til forretningsforbindelser end normalt i forbindelse med levering af almindelige finansielle tjenesteydelser, f.eks. inden for detailbankvirksomhed eller investeringsforvaltning.
 - Gennemførelse af en uafhængig intern gennemgang og, hvor det er relevant, indhentning af den øverste ledelses godkendelse af nye kunder og eksisterende kunder på et risikobaseret grundlag.
 - Vedvarende overvågning af transaktioner, herunder om nødvendigt gennemgang af de enkelte konkrete transaktioner for at afsløre usædvanlige eller mistænkelige aktiviteter. Dette kan omfatte foranstaltninger til at afdække, om nogle af følgende aktiviteter er i strid med selskabets risikoprofil:
 - i. Overførsler (af kontanter, investeringer eller andre aktiver).
 - ii. Elektroniske overførsler.
 - iii. Væsentlige ændringer af aktiviteter.
 - iv. Transaktioner, der involverer jurisdiktioner, som er forbundet med en højere ML/TF-risiko.

Overvågningsforanstaltninger kan omfatte anvendelse af tærskler og en passende tilsynsprocedure, hvor usædvanlig adfærd straks undersøges af kundeansvarlige eller (ved visse tærskler) overholdelsesafdelingen eller den øverste ledelse.

- Overvågning af offentlige rapporter eller andre informationskilder for at identificere oplysninger vedrørende kunder eller deres kendte samarbejdspartnere, selskaber, som de er forbundet til, potentielle mål for virksomhedsovertagelse eller tredjemandsmodtagere, som kunden foretager betalinger til.
- Sikring af, at kontanter eller andre fysiske værdiopbevaringsmidler (f.eks. rejsechecks) kun håndteres ved skranken og aldrig af kundeansvarlige.
- Sikring af, at selskabet finder det godtgjort, at en kundes brug af komplekse forretningsstrukturer såsom truste og private investeringsselskaber tjener et legitimt og regulært formål, og at den endelige reelle ejers identitet er kendt.

Lempede kundekendingsprocedurer

151. Forenklede kundekendingsprocedurer er ikke hensigtsmæssige i forbindelse med formueforvaltning.

Kapitel 6: Sektorspecifikke retningslinjer for trade financing

152. Trade financing er forvaltning af betaling for at lette varebevægelserne (og levering af tjenesteydelser) enten i hjemlandet eller på tværs af grænserne. Når varer sendes internationalt, er importøren eksponeret for risikoen for, at varerne ikke kommer frem, og eksportøren kan være bekymret over, at betalingen ikke sker. For at mindske disse farer tildeler mange trade finance instrumenter derfor banker en vigtig rolle i transaktionen.
153. Trade financing kan tage mange forskellige former:
- Transaktioner med "åbne konti": transaktioner, hvor køberen betaler, når denne har modtaget varerne. Dette er de mest almindelige trade financing mekanismer, men de banker, der gennemfører pengeoverførslen, kender ofte ikke transaktionens underliggende handelsrelaterede karakter. Banker bør henholde sig til vejledningen i afsnit II om håndtering af risikoen forbundet med sådanne transaktioner.
 - Rembursbrev (LC): Et rembursbrev er et finansielt instrument udstedt af en bank, der garanterer betaling til en navngivet modtager (typisk en eksportør) efter fremlæggelse af visse "ledsagende" dokumenter angivet i kreditvilkårene (f.eks. dokumentation for, at varerne er afsendt).
 - Dokumentinkasso (BC): Dokumentinkasso er en procedure, hvor betaling eller en accepteret veksle indhentes af en "indsamlende bank" hos en importør af varer til viderebetaling til eksportøren. Den indsamlede bank udleverer herefter den relevante handelsdokumentation (som er modtaget fra eksportøren, normalt gennem dennes bank) til importøren.
154. Andre trade financing produkter som forfaitering eller struktureret finansiering eller mere omfattende produkter såsom projektfinsiering er ikke omhandlet i disse sektorspecifikke retningslinjer. Banker, der tilbyder disse produkter, bør henholde sig til de generelle retningslinjer i afsnit II.
155. Trade financing produkter kan misbruges til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Køberen og sælgeren kan f.eks. i hemmelighed aftale at angive en forkert pris, type, kvalitet eller mængde for varer med det formål at overføre midler eller værdi mellem lande.
156. Det Internationale Handelskammer (ICC) har udviklet standarder for brugen af remburs og dokumentinkasso, men disse dækker ikke aspekter vedrørende økonomisk kriminalitet³². Banker bør bemærke, at disse standarder ikke har retskraft, og brugen heraf betyder ikke, at bankerne ikke skal overholde deres retlige og forskriftsmæssige AML/CFT-forpligtelser.
157. Selskaber i denne sektor bør overveje følgende risikofaktorer og foranstaltninger ud over dem, der er anført i disse retningslinjers afsnit II. De sektorspecifikke retningslinjer i afsnit III, kapitel 1, kan også være relevante i denne forbindelse.

³² Uniform Customs and Practice for Documentary Credits (UCP 600) for remburs og Uniform Rules for Collections (URC 522) for dokumentinkasso.

Risikofaktorer

158. Banker, der deltager i trade financing transaktioner, har ofte kun delvis adgang til oplysninger om transaktionen og de involverede parter. Handelsdokumentation kan være forskellig, og bankerne har ikke altid ekspertviden om de forskellige typer handelsdokumentation, de modtager. Dette kan gøre det vanskeligt at identificere og vurdere ML/TF-risikoen.

159. Banker bør ikke desto mindre bruge deres sunde fornuft og faglige skøn til at vurdere, i hvilket omfang deres oplysninger og dokumentation kan give anledning til bekymring eller mistanke om ML/TF.

160. Banker bør, i det omfang det er muligt, overveje følgende risikofaktorer:

Transaktionsrelaterede risikofaktorer

161. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Transaktionen er usædvanlig stor i lyset af bankens kendskab til en kundes tidligere handelsaktiviteter.
- Transaktionen er meget struktureret, fragmenteret eller kompleks og involverer flere parter uden en indlysende legitim begrundelse.
- Dokumentkopier bruges i situationer, hvor original dokumentation forventes, uden rimelig forklaring.
- Der er betydelige uoverensstemmelser i dokumentationen, f.eks. mellem beskrivelsen af varer i centrale dokumenter (dvs. fakturaer og transportdokumenter) og de varer, der faktisk er afsendt, i det omfang dette er kendt.
- Typen, mængden og værdien af varer er ikke i overensstemmelse med bankens viden om køberens virksomhed.
- De købte varer frembyder en højere risiko for hvidvask af penge, f.eks. visse varer, hvis priser kan variere betydeligt, hvilket kan gøre det vanskeligt at afsløre falske priser.
- De købte varer kræver eksportlicenser.
- Handelsdokumentationen er ikke i overensstemmelse med gældende love eller standarder.
- Enhedspriser forekommer usædvanlige ud fra bankens kendskab til varerne og handelen.
- Transaktionen er usædvanlig på anden vis, f.eks. ændres rembuser ofte uden en klar begrundelse, eller varer sendes via en anden jurisdiktion uden en åbenlys kommerciel begrundelse.

162. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- Uafhængige inspektionsagenter har kontrolleret varernes kvalitet og mængde.
- Transaktioner involverer eksisterende modparter, der har dokumenteret erfaring med at handle med hinanden, og der er tidligere blevet udført kundekendskabsprocedurer.

Kunderisikofaktorer

163. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Transaktionen og/eller de involverede parter stemmer ikke overens med bankens kendskab til kundens tidligere aktiviteter eller forretningsområde (de afsendte varer eller fragtmængderne er uforenelige med kendskabet til importørens eller eksportørens virksomhed).
- Der er tegn på, at køberen og sælgeren kan have indgået en aftale i hemmelighed:
 - i. Køberen og sælgeren kontrolleres af samme person.
 - ii. De handlende selskaber har samme adresse, oplyser kun en registreret agentadresse, eller der er andre adresse-mæssige uoverensstemmelser.
 - iii. Køberen er villig til eller ivrig efter at acceptere eller se bort fra uoverensstemmelser i dokumentationen.
- Kunden kan ikke eller er tilbageholdende med at fremlægge relevant dokumentation for transaktionen.
- Køberen anvender agenter eller tredjemand.

164. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- Kunden er en eksisterende kunde, hvis forretningsaktiviteter banken har kendskab til, og transaktionen er i overensstemmelse med de pågældende forretningsaktiviteter.
- Kunden er noteret på en børs med samme oplysningskrav som i EU.

Landerelaterede eller geografiske risikofaktorer

165. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Et land, der er involveret i transaktionen (herunder det land, som varerne stammer fra, bestemmelseslandet eller transitlandet eller det land, hvor hver part i transaktionen er baseret), har indført valutakontrol. Dette øger risikoen for, at transaktionens reelle formål er at eksportere valuta i strid med den lokale lovgivning.
- Et land, der er involveret i transaktionen, har et større omfang af prædikatorbrydelser (f.eks. lande forbundet med narkotikahandel, smugling eller varemærkeforfalskning) eller frihandelsområder.

166. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- Samhandel i EU/EØS.
- Lande, der er involveret i transaktionen, har en AML/CFT-ordning, der ikke er mindre streng end den, der kræves i henhold til direktiv (EU) 2015/849, og omfanget af prædikatorbrydelser er begrænset.

Foranstaltninger

167. Banker skal anvende kundekendskabsprocedurer i forhold til den instruerende part. I praksis vil de fleste banker kun acceptere instrukser fra eksisterende kunder, og bankens overordnede forretningsforbindelse med kunden kan lette gennemførelsen af kundekendskabsprocedurerne.
168. Hvis en bank leverer trade financing tjenester til en kunde, bør den som led i kundekendskabsprocedurerne sætte sig ind i kundens virksomhed. Som eksempler på typen af oplysninger, banken kan indhente, kan nævnes oplysninger om de lande, som kunden handler med, hvilke handelsruter der anvendes, hvilke varer der handles, hvem kunden gør forretninger med (købere, leverandører mv.), hvorvidt kunden bruger agenter eller tredjemand, og i så fald, hvor disse er baseret. Dette skal hjælpe banker med at forstå, hvem kunden er, og gøre det nemmere at opdage usædvanlige eller mistænkelige transaktioner.
169. Hvis en bank er korrespondent, skal den anvende kundekendskabsprocedurer i forhold til respondenten. Korrespondentbanker bør følge retningslinjerne for korrespondentbankvirksomhed i afsnit III, kapitel 1.

Skærpede kundekendskabsprocedurer

170. I situationer med højere risici skal banker anvende skærpede kundekendskabsprocedurer. Banker bør i denne forbindelse overveje, om det vil være hensigtsmæssigt at foretage en grundigere kontrol af selve transaktionen og af andre parter i transaktionen (herunder ikkekunder).
171. Kontrol af andre parter i transaktionen kan omfatte:
- Iværksættelse af foranstaltninger for at få en bedre forståelse af ejerskabet eller af andre transaktionsparters baggrund, især hvis de er baseret i en jurisdiktion, som er forbundet med en højere ML/TF-risiko, eller hvor de håndterer højrisikovarer. Dette kan omfatte kontrol af selskabsregistre og oplysningskilder fra tredjemand og internetsøgninger i offentligt tilgængelige kilder.
 - Indhentning af flere oplysninger om de involverede parter økonomiske situation.
172. Kontrol af transaktioner kan omfatte:
- Brug af tredjemands eller offentligt tilgængelige datakilder, f.eks. International Maritime Bureau (for advarselsmeddelelser, konnossementer, forsendelses- og priskontrol) eller rederiernes gratis containersporingstjeneste for at kontrollere de forelagte oplysninger og tjekke, at formålet med transaktionen er legitimt
 - Brug af faglige skøn ved vurderingen af, om prisfastsættelsen af varer er økonomisk fornuftig, især i forbindelse med handlede varer, hvor der kan indhentes pålidelige og ajourførte prisoplysninger.

- Kontrol af, at vægten og mængden af varer, der afsendes, er i overensstemmelse med forsendelsesmetoden.

173. Da remburs og dokumentinkasso i vidt omfang er papirbaseret og ledsaget af handelsrelaterede dokumenter (f.eks. fakturaer, konnossementer og manifeste), er det ikke altid muligt at foretage automatiseret overvågning af transaktioner. Den bank, der behandler sagen, bør vurdere, om disse dokumenter er i overensstemmelse med vilkårene for handelstransaktionen, og kræve, at medarbejderne baserer sig på faglig ekspertise og faglige skøn ved vurderingen af, om der er usædvanlige karakteristika, som berettiger anvendelsen af skærpede kundekendskabsprocedurer eller giver anledning til mistanke om ML/TF³³.

Lempede kundekendskabsprocedurer

174. De kontroller, som banker udfører rutinemæssigt for at opdage svig og sikre, at transaktionen er i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat af Det Internationale Handelskammer, betyder i praksis, at de ikke anvender lempede kundekendskabsprocedurer, heller ikke i situationer med en lavere risiko.

³³ Banker kontrollerer rutinemæssigt dokumenter for at opdage svig eller forsøg på svig over for banken eller kunden. De er en vigtig del af de tjenesteydelser, der udbydes af en bank, der tilbyder handelsfinansiering. Bankerne kan muligvis bygge videre på disse eksisterende kontroller i forbindelse med opfyldelsen af deres AML/CFT-forpligtelser.

Kapitel 7: Sektorspecifikke retningslinjer for livsforsikringselskaber

175. Formålet med livsforsikringsprodukter er at beskytte forsikringstageren økonomisk mod risikoen for en usikker fremtidig begivenhed, f.eks. død, sygdom eller opbrug af opsparing i pensionsalderen (levetidsrisiko). Beskyttelsen opnås hos et forsikringselskab, der puljer mange forskellige forsikringstageres økonomiske risici. Livsforsikringsprodukter kan også købes som investeringsprodukter eller til pensionsformål.
176. Livsforsikringsprodukter leveres via forskellige distributionskanaler til kunder, der kan være fysiske eller juridiske personer eller juridiske arrangementer. Den begunstigede i henhold til forsikringsaftalen kan være forsikringstageren eller en udpeget tredjemand. Den begunstigede kan også ændre sig i løbet af aftaleperioden, og den oprindelige begunstigede får måske aldrig udbetalt forsikringen.
177. De fleste livsforsikringsprodukter er langsigtede, og nogle vil kun blive udbetalt i tilfælde af en verificerbar begivenhed såsom død eller pensionering. Det betyder, at mange livsforsikringsprodukter ikke er tilstrækkelig fleksible til at være den første valgmulighed for hvidvaskere af penge. Som med andre finansielle tjenesteydelser er der imidlertid en risiko for, at midlerne til at købe en livsforsikring kan være udbytte fra kriminalitet.
178. Selskaberne i denne sektor bør overveje følgende risikofaktorer og foranstaltninger ud over dem, der er anført i disse retningslinjers afsnit II. De sektorspecifikke retningslinjer i afsnit III, kapitel 5 og 9, kan også være relevante i denne forbindelse. Hvis der anvendes formidlere, vil risikofaktorerne i forbindelse med leveringskanaler som beskrevet i afsnit II, punkt 32-33, være relevante.
179. Formidlere kan også have nytte af disse retningslinjer.

Risikofaktorer

Risikofaktorer i forbindelse med produkter, tjenesteydelser og transaktioner

180. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Betalingsfleksibilitet – produktet kan f.eks. anvendes til:
 - i. Betalinger fra uidentificeret tredjemand.
 - ii. Store eller ubegrænsede præmiebetalinger, overbetalinger eller store mængder mindre præmiebetalinger.
 - iii. Kontantbetalinger.
- Nem adgang til akkumulerede midler – produktet giver f.eks. mulighed for delvise udbetalinger eller tidligt tilbagekøb til enhver tid med begrænsede afgifter og gebyrer.
- Omsættelighed – produktet kan f.eks.:

- i. Handles på et sekundært marked.
- ii. Anvendes som sikkerhed for et lån.
- Anonymitet – produktet gør det nemmere at sikre kundens anonymitet.

181. Faktorer, der kan bidrage til at reducere risikoen: Produktet:

- Udbetales kun i tilfælde af en foruddefineret begivenhed, f.eks. død, eller på en bestemt dato – f.eks. i forbindelse med kreditlivsforsikringspolicer til dækning af forbruger- og realkreditlån, der kun udbetales ved forsikringstagerens død.
- Har ingen tilbagekøbsværdi.
- Har intet investeringselement.
- Har ingen tredjemandsbetalingsfacilitet.
- Kræver, at den samlede investering begrænses til en lav værdi.
- Er en livsforsikring med en lav præmie.
- Giver kun mulighed for små regelmæssige præmiebetalinger, f.eks. ikke for overbetaling.
- Er kun tilgængeligt gennem arbejdsgivere, f.eks. pensionsordninger eller lignende, der udbetaler pension til ansatte, og hvor bidragene indbetales gennem fradrag i lønnen, og reglerne for den pågældende ordning ikke tillader overdragelse af et medlems rettigheder i henhold til ordningen.
- Kan ikke indløses på kort eller mellemlang sigt i lighed med pensionsordninger uden en tidlig tilbagekøbsoption.
- Kan ikke anvendes som sikkerhedsstillelse.
- Kan ikke anvendes til kontantbetalinger.
- Har betingelser, der skal opfyldes, for at kunne opnå skattelettelser.

Risikofaktorer forbundet med kunden og den begunstigede

182. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Kundens karakter:
 - i. Juridiske personer, hvis struktur gør det vanskeligt at identificere den reelle ejer.
 - ii. Kunden eller kundens reelle ejer er en politisk eksponeret person.
 - iii. Den begunstigede eller den begunstigedes reelle ejer er en politisk eksponeret person.
 - iv. Kundens alder er usædvanlig for den ønskede type produkt (kunden er f.eks. meget ung eller meget gammel).

- v. Forsikringsaftalen stemmer ikke overens med kundens formueforhold.
 - vi. Det anses for at være særlig sandsynligt, at kundens erhverv eller aktiviteter er forbundet med hvidvask af penge, f.eks. fordi de vides at være meget kontantintensive eller eksponeret for en høj risiko for korruption.
 - vii. Forsikringsaftalen tegnes af en "gatekeeper", f.eks. et forvaltningsselskab, der handler på vegne af kunden.
 - viii. Forsikringstageren og/eller den begunstigede er selskaber med proformaaktionærer og/eller ihændeleveraktier.
- Kundeadfærden:
 - i. I forhold til forsikringsaftalen:
 - a. Kunden overdrager ofte forsikringsaftalen til et andet forsikringsselskab.
 - b. Der foretages hyppige og uforklarlige tilbagekøb, især når refusionen foretages til forskellige bankkonti.
 - c. Kunden gør hyppigt eller uventet brug af bestemmelser om gratis prøveperioder/"afkølingsperioder", især hvis refusionen foretages til en tilsyneladende ikkenærtstående tredjepart³⁴.
 - d. Det koster kunden dyrt at anmode om tidligt ophør af et produkt.
 - e. Kunden overdrager forsikringsaftalen til en tilsyneladende ikkenærtstående tredjepart.
 - f. Kundens anmodning om at ændre eller forøge forsikringssummen og/eller præmiebetalingen er usædvanlig eller overdreven.
 - ii. I forhold til den begunstigede:
 - a. Forsikringsselskabet gøres først opmærksom på ændringen af den begunstigede på tidspunktet for fremsættelsen af forsikringskravet.
 - b. Kunden ændrer klausulen om den begunstigede og indsætter en tilsyneladende ikkenærtstående tredjepart.
 - c. Forsikringsselskabet, kunden, den reelle ejer, den begunstigede eller den begunstigede reelles ejer er placeret i forskellige jurisdiktioner.
 - iii. I forhold til betalinger:

³⁴ En bestemmelse om gratis prøveperioder er en kontraktlig bestemmelse, ofte obligatorisk i henhold til lokal lovgivning, som giver en forsikringstager eller en rentenyder af en livsforsikring eller livrenteaftale mulighed for at gennemgå en forsikringsaftale et bestemt antal dage og returnere den med fuld refusion.

- a. Kunden bruger usædvanlige betalingsmetoder såsom kontanter eller strukturerede pengeinstrumenter eller andre former for betalingsinstrumenter, der sikrer anonymitet.
- b. Betalinger fra forskellige bankkonti uden forklaring.
- c. Betalinger fra banker, der ikke er etableret i kundens bopælsland.
- d. Kunden foretager hyppige eller store overbetalinger, hvor dette ikke var forventet.
- e. Betalinger modtaget fra ikkenærtstående tredjeparter.
- f. "Catch-up"-bidrag til en pensionsordning tæt på pensionsdatoen.

183. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

I forbindelse med en virksomhedsejet livsforsikring er kunden:

- Et kredit- eller finansieringsinstitut, der er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og der føres tilsyn med, at kunden opfylder disse krav i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849.
- Et børsnoteret selskab, der er undergivet forskriftsmæssig oplysningspligt (enten i henhold til børsregler, lovgivning eller fuldbyrdelsesforanstaltninger), som pålægger at sikre passende gennemsigtighed i forhold til reelt ejerskab, eller et datterselskab, hvor aktiemajoriteten ejes af et sådant selskab.
- En offentlig myndighed eller en offentlig virksomhed fra en EØS-jurisdiktion.

Risikofaktorer i forbindelse med distributionskanaler

184. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Salg uden direkte kontakt såsom online-, post- eller telefonsalg uden tilstrækkelige garantier såsom elektroniske signaturer eller elektroniske identifikationsdokumenter, der opfylder kravene i forordning (EU) nr. 910/2014.
- Lange kæder af formidlere.
- Der gøres brug af en formidler under usædvanlige omstændigheder (f.eks. uforklarlig geografisk afstand).

185. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- Forsikrings-selskabet har et godt kendskab til formidlerne og er sikker på, at formidleren anvender kundekendingsprocedurer, der står i rimeligt forhold til risikoen forbundet med forretningsforbindelsen og er i overensstemmelse med de procedurer, der kræves i henhold til direktiv (EU) 2015/849.

- Produktet er kun tilgængeligt for medarbejdere i visse virksomheder, der har en aftale med forsikringsselskabet om udstedelse af livsforsikringer til deres ansatte, f.eks. som led i en ydelsespakke.

Landerelaterede eller geografiske risikofaktorer

186. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Forsikringsselskabet, kunden, den reelle ejer, den begunstigede eller den begunstiges reelle ejer er baseret i eller forbundet med jurisdiktioner med en højere ML/TF-risiko. Selskaber bør være særlig opmærksom på jurisdiktioner uden effektivt AML/CFT-tilsyn.
- Præmier betales via konti hos finansieringsinstitutter etableret i jurisdiktioner, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko. Selskaber bør være særlig opmærksom på jurisdiktioner uden effektivt AML/CFT-tilsyn.
- Formidleren er baseret i eller forbundet med jurisdiktioner med en højere ML/TF-risiko. Selskaber bør være særlig opmærksom på jurisdiktioner uden effektivt AML/CFT-tilsyn.

187. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- Lande, som troværdige kilder såsom gensidige evalueringer eller rapporter om detaljeret vurdering har identificeret som lande med effektive AML/CFT-systemer.
- Lande, som troværdige kilder har identificeret som lande med et begrænset omfang af korruption eller anden kriminell aktivitet.

Foranstaltninger

188. I henhold til artikel 13, stk. 5, i direktiv (EU) 2015/849 skal selskaber, for så vidt angår livsforsikringsvirksomhed, anvende kundekendingsprocedurer, ikke kun i forhold til kunden og den reelle ejer, men også i forhold til begunstigede, så snart de er identificeret eller udpeget. Selskaber skal derfor træffe følgende foranstaltninger:

- Indhentning af oplysninger om den begunstiges navn, hvis en fysisk eller juridisk person eller et arrangementet identificeres som den begunstige.
- Indhentning af tilstrækkelige oplysninger til at være sikker på, at de begunstiges identiteter kan fastslås på udbetalingstidspunktet, hvis de begunstige er en klasse af personer eller udpeget på baggrund af bestemte karakteristika. Hvis den begunstige f.eks. er "mine fremtidige børnebørn", kan forsikringsselskabet indhente oplysninger om forsikringstagerens børn.

189. Selskaberne skal kontrollere de begunstiges identiteter senest ved udbetalingstidspunktet.

190. Hvis selskabet ved, at livsforsikringen er blevet overdraget til en tredjemand, som vil modtage værdien af policen, skal det identificere den reelle ejer på tidspunktet for overdragelsen.

Skærpede kundekendskabsprocedurer

191. Følgende skærpede kundekendskabsprocedurer kan være passende i en højriskosituation:

- Hvis kunden gør brug af den gratis prøveperiode/afkølingsperioden, bør præmien refunderes til kundens bankkonto, hvorfra midlerne blev betalt. Selskaber bør sikre, at de har kontrolleret kundens identitet i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849 inden refusionen, især hvis præmien er høj eller omstændighederne på anden vis synes usædvanlige. Selskaber bør også overveje, om annulleringen giver anledning til mistanke om transaktionen, og om det vil være hensigtsmæssigt at indberette mistænkelige aktiviteter.
- Der kan tages yderligere skridt for at øge selskabets viden om kunden, den reelle ejer, den begunstigede eller den begunstigedes reelle ejer, tredjepartsbetalere og -betalingsmodtagere. Eksempler:
 - i. Undtagelsen i artikel 14, stk. 2, i direktiv 2015/849, som indebærer en undtagelse fra forudgående kundekendskabsprocedurer, anvendes ikke.
 - ii. Kontrol af andre relevante parter identitet, herunder tredjepartsbetalere og -betalingsmodtagere, inden etablering af forretningsforbindelsen.
 - iii. Indhentning af yderligere oplysninger for at fastslå forretningsforbindelsens tilsigtede karakter.
 - iv. Indhentning af yderligere oplysninger om kunden og mere regelmæssig opdatering af kundens og den reelle ejers identifikationsoplysninger.
 - v. Hvis betaleren er forskellig fra kunden, fastlæggelse af årsagen hertil.
 - vi. Identitetskontrol på grundlag af mere end én pålidelig og uafhængig kilde.
 - vii. Identifikation af kundens formue- og indtægtskilder, f.eks. oplysninger om beskæftigelse, løn, arv eller skilsmisseaftale.
 - viii. Identifikation af den begunstigede ved etableringen af forretningsforbindelsen, hvor det er muligt, i stedet for at vente, indtil denne er identificeret eller udpeget, idet det skal erindres, at den begunstigede kan ændres i forsikringsperioden.
 - ix. Identifikation af den begunstigedes reelle ejers identitet.
 - x. Iværksættelse af foranstaltninger i henhold til artikel 20 og 21 i direktiv 2015/849 til at afgøre, om kunden er en politisk eksponeret person, og iværksættelse af passende foranstaltninger til at afgøre, om den begunstigede eller den begunstigedes reelle ejer er en politisk eksponeret person på tidspunktet for overdragelsen, helt eller delvis, af policen, eller senest på udbetalingstidspunktet.

- xi. Krav om, at den første betaling skal foretages via en konto, der verificerbart er i kundens navn i en bank, der er underlagt standarder for kundekendingsprocedurer, som ikke er mindre strenge end dem, der er fastsat i direktiv (EU) 2015/849.

192. I henhold til artikel 20 i direktiv (EU) 2015/849 skal selskaber, hvis risikoen forbundet med en forretningsforbindelse med en politisk eksponeret person er høj, ikke blot anvende skærpede kundekendingsprocedurer i overensstemmelse med artikel 13 i direktivet, men også underrette den øverste ledelse, inden udbytte af en police udbetales, således at den øverste ledelse kan danne sig et godt overblik over ML/TF-risikoen forbundet med situationen og træffe afgørelse om de mest passende foranstaltninger til at afhjælpe denne risiko. Selskaberne skal desuden anvende skærpede kundekendingsprocedurer i forhold til hele forretningsforbindelsen.

193. Det kan være nødvendigt at foretage en hyppigere og grundigere overvågning af transaktioner (herunder om nødvendigt at fastslå indtægtskilden).

Lempede kundekendingsprocedurer

194. Følgende foranstaltninger kan opfylde en række af kundekendingskravene i lavrisikosituationer (i det omfang det er tilladt i henhold til national ret):

- Selskaberne kan muligvis antage, at kontrollen af kundens identitet er foretaget på grundlag af en betaling trukket på en konto, som selskabet er sikker på er i kundens eget eller fælles navn i et EØS-reguleret kreditinstitut.
- Selskaberne kan muligvis antage, at kontrollen af den begunstigedes identitet er foretaget på grundlag af en betaling til en konto i den begunstigedes navn i et EØS-reguleret kreditinstitut.

Kapitel 8: Sektorspecifikke retningslinjer for investeringselskaber

195. Investeringsforvaltning er forvaltningen af en investors aktiver for at opnå specifikke investeringsmål. Det omfatter både skønsmæssig porteføljepleje, hvor investeringsforvaltere træffer investeringsbeslutninger på deres kunders vegne, og investeringsrådgivning, hvor investeringsforvaltere rådgiver deres kunder om, hvilke investeringer de skal foretage, men ikke udfører transaktioner på deres kunders vegne.
196. Investeringsforvaltere har som regel et begrænset antal private eller institutionelle kunder, hvoraf mange er velhavende, f.eks. privatpersoner med stor nettoformue, truste, virksomheder, offentlige instanser og andre investeringselskaber. Kundernes midler håndteres ofte af en lokal depositar og ikke af investeringsforvalteren. ML/TF-risikoen i forbindelse med investeringsforvaltning er derfor primært forbundet med risikoen relateret til den type kunder, investeringsforvaltere betjener.
197. Selskaber i denne sektor bør overveje følgende risikofaktorer og foranstaltninger ud over dem, der er anført i disse retningslinjers afsnit II. De sektorspecifikke retningslinjer i afsnit III, kapitel 5, kan også være relevante i denne forbindelse.

Risikofaktorer

Risikofaktorer i forbindelse med produkter, tjenesteydelser eller transaktioner

198. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Transaktioner er usædvanligt store.
- Det er muligt at foretage betalinger til tredjemand.
- Produktet eller tjenesteydelsen bruges til tegninger, der hurtigt efterfølges af indløsningsoptioner med begrænset indgriben fra investeringsforvalterens side.

Kunderisikofaktorer

199. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Kundeadfærden:
 - i. Investeringen er ikke klart økonomisk begrundet.
 - ii. Kunden beder om at tilkøbe eller indløse en langsigtet investering kort efter den oprindelige investering eller før udbetalingsdatoen uden en klar begrundelse, især hvis dette medfører økonomisk tab eller betaling af høje transaktionsgebyrer.
 - iii. Kunden anmoder om genkøb og salg af aktier inden for kort tid uden en åbenlys strategi eller økonomisk begrundelse.
 - iv. Uvilje til at give kunden og den reelle ejer kundekendskabsoplysninger.

- v. Hyppige ændringer til kundekendingsoplysninger eller betalingsoplysninger.
 - vi. Kunden overfører midler, der overstiger de beløb, der kræves til investeringen, og anmoder om tilbagebetaling af overskydende beløb.
 - vii. Omstændighederne for kundens anvendelse af afkølingsperioden giver anledning til mistanke.
 - viii. Brug af flere konti uden forudgående underretning, især når disse konti er oprettet i flere jurisdiktioner eller højrisikojurisdiktioner.
 - ix. Kunden ønsker at strukturere forretningsforbindelsen således, at flere parter, f.eks. selskaber med proformaaktionærer, anvendes i forskellige jurisdiktioner, især hvor disse jurisdiktioner er forbundet med en højere ML/TF-risiko.
- Kundens karakter:
 - i. Kunden er et selskab eller en trust, der er etableret i en jurisdiktion, som er forbundet med en højere ML/TF-risiko (selskaber bør være særlig opmærksom på de jurisdiktioner, der ikke effektivt overholder internationale standarder for gennemsigtighed på skatteområdet).
 - ii. Kunden er et investeringselskab, der ikke eller kun i begrænset omfang udfører kundekendingsprocedurer i forhold til egne kunder.
 - iii. Kunden er en tredjemands ikkeregulerede investeringselskab.
 - iv. Kundens ejer- og kontrolstruktur er uigennemsigtig.
 - v. Kunden eller kundens reelle ejer er en politisk eksponeret person eller har en fremtrædende stilling, der kan give denne mulighed for at misbruge denne stilling for egen vindings skyld.
 - vi. Kunden er et ikkereguleret selskab med ukendte proformaaktionærer.
 - Kundens aktiviteter, f.eks. kundens midler, hidrører fra forretningsaktiviteter i sektorer, der er forbundet med en høj risiko for økonomisk kriminalitet.

200. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- Kunden er en institutionel investor, hvis status er blevet kontrolleret af en offentlig myndighed i EØS, f.eks. en statsgodkendt pensionsordning.
- Kunden er en offentlig myndighed fra en EØS-jurisdiktion.
- Kunden er et finansieringsinstitut etableret i en EØS-jurisdiktion.

Landerelaterede eller geografiske risikofaktorer

201. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Investoren eller depositaren er baseret i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko.
- Midlerne hidrører fra en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko.

Foranstaltninger

202. Investeringsforvaltere skal typisk sikre sig, at de får et godt kendskab til deres kunder, således at de kan hjælpe dem med at identificere passende investeringsporteføljer. De indsamlede oplysninger svarer til dem, selskaber indhenter til AML/ CFT-formål.

203. Selskaberne bør følge retningslinjerne for skærpede kundekendingsprocedurer fastsat i afsnit II i situationer med højere risici. Hvis risikoen forbundet med en forretningsforbindelse er høj, bør selskaber desuden træffe følgende foranstaltninger:

- Identifikation og om nødvendigt kontrol af identiteten af kundens underliggende investorer, hvis kunden er en tredjemands ikkeregulerede investeringsselskab.
- Identifikation af begrundelsen for alle betalinger eller overførsler til eller fra en tredjemand, der ikke er blevet kontrolleret.

204. Investeringsforvaltere kan anvende retningslinjerne for lempede kundekendingsprocedurer, der er beskrevet i afsnit II, i lavrisikosituationer, i det omfang det er tilladt i henhold til national ret.

Kapitel 9: Sektorspecifikke retningslinjer for udbydere af investeringsfonde

205. Tilvejebringelse af investeringsfonde kan involvere flere parter: fondsforvalteren, udpegede rådgivere, depositaren og underdeponarer, registratorer og i nogle tilfælde prime brokere. Fordelingen af disse midler kan ligeledes involvere parter såsom tilknyttede agenter, rådgivende og diskretionære formueforvaltere, udbydere af platformtjenester og uafhængige finansielle rådgivere.

206. Typen og antallet af parter involveret i fordelingen af midlerne afhænger af fondens karakter og kan have betydning for, hvor meget fonden ved om sine kunder og investorer. Fonden, eller hvis fonden ikke selv er en forpligtet enhed, fondsforvalteren har fortsat ansvaret for overholdelsen af AML/CFT-forpligtelserne, selv om nogle aspekter af fondens kundekravsforpligtelser kan opfyldes af en eller flere af disse andre parter, hvis visse betingelser er opfyldt.

207. Investeringsfonde kan anvendes af personer eller enheder til ML/TF-formål:

- Detailfonde distribueres ofte uden direkte kontakt. Det er ofte let og relativt hurtigt at opnå adgang til disse fonde, og beholdninger i disse fonde kan overføres mellem forskellige parter.
- Alternative investeringsfonde såsom hedgefonde, ejendomsfonde og privatkapitalfonde har ofte færre investorer, der kan være private såvel som institutionelle investorer (pensionsfonde, holdingfonde). Fonde, der er beregnet til et begrænset antal privatpersoner med stor nettoformue eller til "family offices", kan være forbundet med en højere risiko for misbrug til ML/TF formål end detailfonde, da det er mere sandsynligt, at investorerne kan udøve kontrol over fondens aktiver. Hvis investorer udøver kontrol over aktiverne, er disse fonde personlige formueforvaltningsselskaber (personal asset-holding vehicles), der nævnes som en faktor, som potentielt indebærer en øget risiko, i bilag III til direktiv (EU) 2015/849.
- På trods af investeringens ofte mellem- til langsigtede karakter, der kan bidrage til at begrænse disse produkters tiltrækningskraft som redskaber til hvidvaskning af penge, kan de stadig appellere til hvidvaskere af penge på grund af deres evne til at generere vækst og indkomst.

208. Dette kapitel er rettet mod:

- a. forvaltere af investeringsfonde, der udøver aktiviteter i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), i direktiv (EU) 2015/849
- b. investeringsfonde, der markedsfører deres aktier eller andele i henhold til artikel 3, stk. 2, litra d), i Direktiv (EU) 2015/849.

Andre parter, der er involveret i tilvejebringelsen eller fordelingen af fonden, f.eks. formidlere, skal muligvis overholde deres egne kundekendskabsforpligtelser og henvises til relevante kapitler i disse retningslinjer.

209. De sektorspecifikke retningslinjer i afsnit III, kapitel 1, 7 og 8, kan også være relevante for fonde og fondsforvaltere.

Risikofaktorer

Risikofaktorer i forbindelse med produkter, tjenesteydelser eller transaktioner

210. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen forbundet med fonden:

- Fonden er tiltænkt et begrænset antal enkeltpersoner eller "family offices", f.eks. en privat fond eller en fond med en enkelt investor.
- Det er muligt at deltage i fonden og herefter hurtigt indløse investeringen, uden at investoren pålægges væsentlige administrative omkostninger.
- Andele eller aktier i fonden kan handles, uden at fonden eller fondsforvalteren underrettes på handelstidspunktet, og oplysninger om investoren er således fordelt mellem flere personer (ligesom det er tilfældet med lukkede fonde, der handles på sekundære markeder).

211. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen forbundet med tegningen:

- Tegningen involverer konti eller tredjemænd i flere jurisdiktioner, især hvis disse jurisdiktioner er forbundet med en høj ML/TF-risiko som defineret i punkt 22-27 i afsnit II i retningslinjerne.
- Tegningen omfatter tredjemandstegnere eller -betalingsmodtagere, især hvor dette er uventet.

212. Følgende faktorer kan bidrage til at reducere risikoen forbundet med fonden:

- Der kan ikke foretages betalinger til tredjemand.
- Fonden er kun tilgængelig for mindre investorer, og der er loft over investeringer.

Kunderisikofaktorer

213. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Kundens adfærd er usædvanlig:
 - i. Investeringen er ikke klart økonomisk begrundet, eller kunden foretager investeringer, der er uforenelige med kundens generelle økonomiske situation, hvis fonden eller fondsforvalteren har kendskab hertil.

- ii. Kunden beder om at tilbagekøbe eller indløse en investering kort efter den oprindelige investering eller før udbetalingsdatoen uden en klar begrundelse.
- iii. Især hvis dette medfører økonomisk tab eller betaling af høje transaktionsgebyrer.
- iv. Kunden anmoder om genkøb og salg af aktier inden for kort tid uden en åbenlys strategi eller økonomisk begrundelse.
- v. Kunden overfører midler, der overstiger de beløb, der kræves til investeringen, og anmoder om tilbagebetaling af overskydende beløb.
- vi. Kunden bruger flere konti uden forudgående underretning, især når disse konti er oprettet i flere jurisdiktioner eller jurisdiktioner, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko.
- vii. Kunden ønsker at strukturere forretningsforbindelsen således, at flere parter, f.eks. ikkeregulerede selskaber med proformaaktionærer, anvendes i forskellige jurisdiktioner, især hvor disse jurisdiktioner er forbundet med en højere ML/TF-risiko.
- viii. Kunden ændrer pludselig afregningsstedet uden begrundelse, f.eks. ved at ændre kundens bopælsland.
- ix. Kunden og den reelle ejer er baseret i forskellige jurisdiktioner, og mindst en af disse jurisdiktioner er forbundet med en højere ML/TF-risiko som defineret i den generelle del af retningslinjerne.
- x. Den reelle ejers midler er blevet genereret i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko, især hvor jurisdiktionen er forbundet med et større omfang af prædikatorbrydelser til ML/TF.

214. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- Kunden er en institutionel investor, hvis status er blevet kontrolleret af en offentlig myndighed i EØS, f.eks. en statsgodkendt pensionsordning.
- Kunden er et selskab i et EØS-land eller i et tredjeland med AML/CFT-krav, der ikke er mindre strenge end dem, der stilles i direktiv (EU) 2015/849.

Risikofaktorer i forbindelse med distributionskanaler

215. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Uklare eller komplekse distributionskanaler, der begrænser fondens tilsyn med dens forretningsforbindelser og dens evne til at overvåge transaktioner. Fonden bruger f.eks. mange underdistributører til distribution i tredjelande.

- Distributøren er baseret i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko som defineret i den generelle del af retningslinjerne.

216. Følgende faktorer kan indikere en lavere risiko:

- Fonden er kun åben for en udpeget type lavrisikoinvestorer, f.eks. regulerede selskaber, der investerer som hovedforpligtet (f.eks. livsforsikringselskaber), eller virksomhedspensionsordninger.
- Fonden kan kun købes og indløses gennem et selskab, f.eks. en finansiel formidler i et EØS-land eller et tredjeland med AML/CFT-krav, der ikke er mindre strenge end dem, der stilles i direktiv (EU) 2015/849.

Landerelaterede eller geografiske risikofaktorer

217. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Investorenes penge er blevet genereret i jurisdiktioner forbundet med en højere ML/TF-risiko, især jurisdiktioner med et større omfang af prædikatorbrydelser for hvidvask af penge.
- Fonden eller fondsforvalteren investerer i sektorer med en højere risiko for korrupsion (f.eks. udvindingsindustrien eller våbenhandel) i jurisdiktioner, der ifølge troværdige kilder har et betydeligt omfang af korrupsion eller andre prædikatorbrydelser for ML/TF, især hvor fonden er en fond med en enkelt investor eller har et begrænset antal investorer.

Foranstaltninger

218. De foranstaltninger, som fonde eller fondsforvaltere bør træffe for at overholde deres kundekendskabsforpligtelser, afhænger af, hvordan kunden eller investoren (hvis investoren ikke er kunden) indtræder i fonden. Fonden eller fondsforvalteren bør også træffe risikobaserede foranstaltninger til at identificere og kontrollere identiteten af eventuelle fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden (eller på hvis vegne transaktionen gennemføres), f.eks. ved at anmode potentielle investorer om at erklære, om de investerer på egne vegne, eller om de er formidlere, der investerer på andres vegne, når de anmoder om at indtræde i fonden.

219. Kunden er:

- a. en fysisk eller juridisk person, der køber andele eller aktier i en fond direkte og på egne vegne og ikke på vegne af andre underliggende investorer, eller
- b. et selskab, der som led i sin økonomiske aktivitet køber andele eller aktier direkte og i eget navn og udøver kontrol over investeringen til endelig gunst for en eller flere tredjemænd, der ikke kontrollerer investeringen eller investeringsbeslutningerne, eller

- c. et selskab, f.eks. en finansiel formidler, der handler i eget navn og er den registrerede ejer af aktierne eller andelene, men handler på vegne af og i henhold til specifikke instrukser fra en eller flere tredjemænd (f.eks. fordi den finansielle formidler er proformaaktionær, mægler, administrator af klientkonti/ samlekonti eller et lignende passivt arrangement), eller
- d. et selskabs kunde, f.eks. en finansiel formidlers kunde, hvis selskabet ikke er den registrerede ejer af aktierne eller andelene (f.eks. fordi investeringsfonden benytter sig af en finansiel formidler til at distribuere aktierne eller andelene i fonden, og investoren køber andele eller aktier gennem selskabet, og selskabet ikke bliver den retlige ejer af andelene eller aktierne).

Lempede kundekendskabsprocedurer og skærpede kundekendskabsprocedurer, der skal anvendes i de situationer, der er beskrevet i punkt 219a og 219b

220. I de situationer, der er beskrevet i punkt 219a og 219b, bør en fond eller fondsforvalter bl.a. anvende følgende skærpede kundekendskabsprocedurer i højrisikosituationer:

- Indhentning af yderligere kundeoplysninger, f.eks. om kundens omdømme og baggrund, inden etableringen af forretningsforbindelsen.
- Iværksættelse af yderligere skridt til yderligere kontrol af de dokumenter, data eller oplysninger, der er indhentet.
- Indhentning af oplysninger om kundens indtægts- og/eller formuekilder og om kundens reelle ejer.
- Krav om, at indløsningsbetalingen foretages via den oprindelige konto, der blev anvendt til investeringen, eller en konto i kundens eget eller fælles navn.
- Hyppigere og mere intens overvågning af transaktioner.
- Krav om, at den første betaling foretages via en betalingskonto i kundens eget eller fælles navn i et EØS-reguleret kredit- eller finansieringsinstitut, eller et tredjeland med AML/CFT-krav, der ikke er mindre strenge end dem, der stilles i direktiv (EU) 2015/849.
- Indhentning af den øverste ledelses godkendelse på transaktionstidspunktet, når kunden bruger et produkt eller en tjenesteydelse for første gang.
- Skærpet overvågning af forretningsforbindelsen og enkelte transaktioner.

221. I det omfang det er tilladt i henhold til national ret, og forudsat at midlerne verificerbart overføres til eller fra en betalingskonto i kundens eget eller fælles navn i et EØS-reguleret kredit- eller finansieringsinstitut, kan fonden eller fondsforvalteren f.eks. gennemføre lempede kundekendskabsprocedurer ved at anvende indtægtskilden til at opfylde nogle af kundekendskabskravene.

Lempede kundekendingsprocedurer og skærpede kundekendingsprocedurer, der skal anvendes i de situationer, der er beskrevet i punkt 219c

222. I de situationer, der er beskrevet i punkt 219c, hvor den finansielle formidler er fonden eller fondsforvalterens kunde, bør fonden eller fondsforvalteren anvende risikobaserede kundekendingsprocedurer i forhold til den finansielle formidler. Fonden eller fondsforvalteren bør også træffe risikobaserede foranstaltninger for at identificere og kontrollere identiteten af den finansielle formidlers underliggende investorer, da disse investorer er de reelle ejere af de midler, der er investeret gennem formidleren. I det omfang det er tilladt i henhold til national ret, kan fonde eller fondsforvaltere i lavrisikosituationer anvende samme lempede kundekendingsprocedurer som dem, der er beskrevet i punkt 112 i disse retningslinjer, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- Den finansielle formidler er underlagt AML/CFT-forpligtelser i en EØS-jurisdiktion eller i et tredjeland med AML/CFT-krav, der ikke er mindre strenge end dem, der stilles i direktiv (EU) 2015/849.
- Der føres effektivt tilsyn med den finansielle formidlers overholdelse af disse krav.
- Fonden eller fondsforvalteren har truffet risikobaserede foranstaltninger for at sikre sig, at ML/TF-risikoen forbundet med forretningsforbindelsen er lav, bl.a. baseret på fondens eller fondsforvalterens vurdering af den finansielle formidlers virksomhed, de typer kunder, som den finansielle formidlers virksomhed betjener, og de jurisdiktioner, som formidlerens virksomhed er eksponeret for.
- Fonden eller fondsforvalteren har truffet risikobaserede foranstaltninger for at sikre sig, at formidleren anvender strenge og risikobaserede kundekendingsprocedurer i forhold til sine egne kunder og sine kunders reelle ejere. Fonden eller fondsforvalteren bør i denne forbindelse træffe risikobaserede foranstaltninger for at vurdere, hvorvidt formidlerens kundekendingspolitikker og -procedurer er tilstrækkelige, f.eks. på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger om formidlerens hidtidige overholdelse af reglerne eller ved at tage direkte kontakt til formidleren.
- Fonden eller fondsforvalteren har truffet risikobaserede foranstaltninger for at være sikker på, at formidleren fremlægger kundekendingsoplysninger og dokumenter vedrørende de underliggende investorer omgående efter anmodning, f.eks. ved at inkludere relevante bestemmelser i en kontrakt med formidleren eller ved stikprøvekontrol af formidlerens evne til at fremlægge kundekendingsoplysninger efter anmodning.

223. Hvis risikoen øges, især hvis fonden er beregnet til et begrænset antal investorer, skal der anvendes skærpede kundekendingsprocedurer, og de kan omfatte de procedurer, der er angivet i punkt 220 ovenfor.

Lempede kundekendingsprocedurer og skærpede kundekendingsprocedurer, der skal anvendes i de situationer, der er beskrevet i punkt 219d

224. I de situationer, der er beskrevet i punkt 219d, bør fonden eller fondsforvalteren anvende risikobaserede kundekendingsprocedurer i forhold til den endelige investor som fonden eller fondsforvalterens kunde. For at opfylde sine kundekendingsforpligtelser kan fonden eller fondsforvalteren forlade sig på formidleren i overensstemmelse med og med forbehold af betingelserne i kapitel II, afdeling 4, i direktiv (EU) 2015/849.
225. I det omfang det er tilladt i henhold til national ret, kan fonde eller fondsforvaltere anvende lempede kundekendingsprocedurer i lavrisikosituationer. Forudsat at betingelserne anført i punkt 222 er opfyldt, kan lempede kundekendingsprocedurer bestå i, at fonden eller fondsforvalteren indhenter identifikationsoplysninger i fondens aktieregister sammen med de oplysninger, der er nævnt i artikel 27, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849, som fonden eller fondsforvalteren skal indhente fra formidleren inden for en rimelig frist. Fonden eller fondsforvalteren bør fastsætte denne frist på grundlag af den risikobaserede tilgang.
226. Hvis risikoen øges, især hvis fonden er beregnet til et begrænset antal investorer, skal der anvendes skærpede kundekendingsprocedurer, og de kan omfatte de procedurer, der er angivet i punkt 220 ovenfor.

Afsnit IV – Gennemførelse

Gennemførelse

227. De kompetente myndigheder og selskaber bør efterleve disse retningslinjer senest den 26. juni 2018.